

دانشگاه، یا بازداشتگاه نظامی رژیم «ولایت فقیه»

آنان به همایش های آزادی خواهانه آنان، دست به تظاهرات گسترده ای زدند. با وجود تهدیدهای سران و سپس گرای رژیم، از جمله محمدیزدی، رئیس قوه قضاییه، ناطق نوری، رئیس مجلس، عسکراولادی، مصباح یزدی و شخص «ولی فقیه»، که با دفاع از اختیارات «قانونی» شورای نگهبان و نظارت استصوابی فرمان حمله به دگراندیشان دانشجویان را، در حقیقت این بار آشکارتر صادر کرد، جنبش عظیم دانشجویی ایران، اراده استوار خود را برای مقابله با موج سرکوب دگراندیشان، با داشت روزنامه نگاران و رهبران جنبش دانشجویی، اعلام کرد.

دانشجویان و دانش آموختگان مبارز دانشگاه های ایران، با قریادهای آزادی خواهانه خود، در این برهه تاریخی از

● منوچهر محمدی در مصاحبه رادیویی گفت: در زندان تحت شکنجه و آزار قرار داشته و در زیر شکنجه از او خواستند تا پای نوشته هایی مبنی بر جاسوسی و گرفتن پول از بیگانگان را امضاء کند. او اضافه کرد: این گونه اعتراضات فاقد هر گونه ارزش و اعتبار است.

● در نامه انجمن اسلامی دانشجویان دانشگاه صنعت آب و برق خطاب به خاتمی: «در دو سال اخیر اجتماعات دانشجویی همواره مورد حمله و تهاجم چماق به دستان قرار داشته ولی مقام ریاست جمهوری هیچ گاه، درباره آنها، موضع خود را اعلام نکرده است... کاش حداقل ابراز تأسف کوچکی می کردید.»

در این دو هفته اخیر، شمار زیادی از نهادهای دانشجویی در سرتاسر میهن ما، در اعتراض به تشدید جواختناق حاکم توسط مزدوران و جاقو کشان «ولی فقیه» و انصارش، و هجوم ددمشانه

ادامه در صفحه ۵

نامه مردم

ارکان مرکزی حزب توده ایران

شماره ۵۵۹، دوره هشتم
سال پانزدهم، ۱۸ خرداد ۱۳۷۸

در این شماره

- الویری شهردار تهران شد ص ۲
- حذف «اسلامی» و اعتقاد به ولایت از نام و اساسنامه انجمن های اسلامی ص ۲
- جنگ در مرزهای هند و پاکستان در ص ۷

اجلاس مهم احزاب کارگری و

کمونیستی جهان در ص ۸

همبستگی احزاب کارگری با مبارزات

مردم ایران! در ص ۳

گزارش تازه یی از مبارزه اوج یابنده طبقه کارگر

پس از دوماه و اندی از سپری شدن سال جدید و وعده های توخالی مقامات ضد کارگری رژیم اسلامی مبنی بر شکوفایی اقتصادی و اجرای عدالت اجتماعی، مبارزه کارگران و زحمتکشان میهنمان همچنان دامنه گسترده تری به خود می گیرد. طی دوماه گذشته مبارزه کارگران و زحمتکشان به شیوه های گوناگون جریان داشت و به دلیل گستردگی روزافزون آن باعث هراس سران رژیم اسلامی گردیده است. ژرفش بحران اقتصادی ورکودشدید در صنایع و بخش تولیدی کشور، سبب پایمال شدن زندگی و امنیت شغلی کارگران و زحمتکشان شده است.

ادامه در صفحه ۴

بحثی پیرامون ویژگی ها و ابعاد توطئه های نیروهای ارتجاعی بر ضد جنبش ملی و مترقی

در مقابل تهاجم گسترش یابنده ارتجاع چه باید کرد؟
پرچم «ملی گرایی» در مقابل «حکومت ولایتی»!
مصباح یزدی: اگر تحقق اهداف اسلامی جز از راه خشونت میسر نباشد، این کار ضروری است!!

نماینده مجلس شورای اسلامی از مشهد و رئیس جمعیت مؤتلفه در استان خراسان، در نطق پیش از دستور روز یکشنبه مجلس، از جمله گفت: «ملت عزیز و هوشیار ما قلم بدستان مزدور بیگانه و خائن به اصول انقلاب را شناخته اند و مجلس با اصلاح قانون مطبوعات دست این منحرفین را از رهزنی فرهنگی جامعه کوتاه خواهد کرد.»

ترقی در حملات شدیدی به دولت خاتمی گفت مهاجرانی بهتر است خودش استعفاء بدهد تا بساط تساهل و تسامح برچیده شود و وزیر کشور نیز لازم است لایحه اصلاح قانون انتخابات را پس بگیرد تا بدین ترتیب التزام عملی خود به ولایت فقیه را اثبات کند. ترقی مهم ترین خطر در اوضاع کنونی را یورش هماهنگ به «ولایت فقیه» ارزیابی کرد و گفت ما اجازه نخواهیم داد «ولایت را به وکالت تبدیل کنند.» مصباح یزدی نیز در سخنان مشابهی، در جلسه پرسش و پاسخ در دانشگاه بوعلی سینای همدان، ضمن دفاع از نظارت استصوابی شورای نگهبان، از جمله گفت: «اگر تحقق اهداف اسلامی جز از راه خشونت میسر نباشد، این کار ضروری است.» به گفته مصباح یزدی: «اگر به معنای انجام تمامی خواسته های مردم، ولو خواسته های غیر اسلامی باشد، در کشور ما دموکراسی وجود ندارد.»

دومین ویژگی این کارزار، فشار نیروهای ارتجاعی برای درهم شکستن طیف وسیع و ناهماهنگ «اتلاف

ادامه در صفحه ۶

در هفته های اخیر، خصوصاً پس از تظاهرات شکوهمند کارگران در روز اول ماه مه، روز جهانی کارگر، و حرکت های گسترش یابنده دانشجویی در سراسر کشور، نیروهای ارتجاعی حاکم، «ولی فقیه» و انصارش، کارزار وسیعی را برای سرکوب جنبش تدارک می بینند. این کارزار، ویژگی ها و جنبه های گوناگونی دارد که ضروری است با دقت و حوصله به بررسی آن پرداخت، و سپس تاکتیک های مناسب برای مقابله با آن را انتخاب کرد.

نخستین ویژگی این کارزار، جنگ بی سابقه تبلیغاتی - روانی بر ضد جنبش ملی و مردمی است. نوک پیکان تیز حملات در شرایط کنونی متوجه مطبوعات مدافع فضای باز سیاسی و جنبش دانشجویی کشور است. در هفته های اخیر دانشگاه های کشور عملاً در اشغال «بسیج دانشجویی» و دیگر مزدوران ارتجاع بود و شماری از فعالان جنبش دستگیر و یا زیر فشار قرار گرفته اند. در راستای چنین کارزاری است که در هفته های اخیر چماق داران مطبوعاتی ارتجاع همچون روزنامه های کیهان، رسالت و جمهوری اسلامی، همگام با چهره های شاخص جناح «ذوب در ولایت»، حملات گسترده خود را بر ضد جنبش مردمی و برخی از جرایم مدافع دوم خرداد تشدید کرده اند و این جرایم را به همکاری با «دشمنان انقلاب» متهم کرده اند. به گزارش روزنامه مشهری، دوشنبه، ۱۷ خرداد ماه، حمید رضا ترقی،

با هم به سوی تشکیل جبهه واحد ضد دیکتاتوری

برای آزادی، صلح، استقلال، عدالت اجتماعی، و طرد رژیم «ولایت فقیه»!

الویری شهردار تهران شد

بالاخره پس از هفته ها برخورد در شورای شهر تهران، روز سه شنبه، ۱۱ خردادماه، الویری، از سوی شورای شهر تهران به شهرداری تهران انتخاب شد. الویری قبلاً از چهره های شاخص سازمان «مجاهدین انقلاب اسلامی» بوده است که به نوشته روزنامه نشاط، اکنون از نزدیکان آیت الله منتظری، رفسنجانی و خاتمی است. دیدگاه های اقتصادی الویری، همان سیاست «تعدیل اقتصادی» است که تاکنون ثمرات فاجعه باری برای میهن ما به همراه داشته است. نشاط ضمن اشاره به همین موضوع، می نویسد: «الویری بر خلاف دوستان چپ گرای خود به آزاد سازی اقتصادی می اندیشد... یکی از دوستان او در سازمان مجاهدین انقلاب اسلامی می گوید که: الویری در طرح برنامه های لیبرال اقتصادی بسیار جسور تر از چهره های اقتصادی سرشناس حزب کارگزاران سازندگی مانند محسن نوربخش و محمد حسین عادل است.»

۹۴٪ دانشجویان مخالف محمد یزدی!

انجمن اسلامی دانشجویان دانشگاه صنعتی امیرکبیر در روزهای ۱۱ و ۱۲ خرداد ماه جاری با برپایی نظر سنجی، از هزار نفر از دانشجویان این دانشگاه خواست تا درباره مسایل مهم سیاسی روز نظر خود را بدهند. در این نظر خواهی بیش از ۸۳٪ از دانشجویان محسن کدیور را مجرم ندانستند و ۹۴ درصد از دانشجویان عدم تمایل خود را به ابقای محمد یزدی در منصب ریاست قوه قضائیه اعلام کردند. همچنین بر اساس همین نظر سنجی تنها ۹٪ از دانشجویان عملکرد دادگاه ویژه روحانیت را قانونی ارزیابی کردند. دانشجویان در ابراز نظر پیرامون دادگاه شکنجه گر «سردار نقدی» با اکثریت قاطعی مخفی بودن این دادگاه را غیر قانونی و برای پیشگیری از رسوایی دانستند و تنها ۲٪ از دانشجویان اعلام کردند که او «مجرم» نیست.

حذف «اسلامی» و «قید اعتقاد به ولایت فقیه» از نام و اساسنامه انجمن اسلامی دانشگاه زنجان

بر اساس گزارش روزنامه کیهان، معاون مدیر مسئول این روزنامه در گردهمایی بزرگ طلاب و دانشجویان

سیجی استان زنجان، ضمن هشدار باش درباره خطراتی که اسلام و «نظام» را تهدید می کند گفت: «اسلام زدایی از نام و اساسنامه انجمن های اسلامی دانشجویی وارد مراحل جدی شده است.» محمد حسین صفار هرنندی، ضمن اشاره به حذف کلمه اسلامی از انجمن اسلامی دانشگاه زنجان و نیز حذف بند امر به معروف و نهی از منکر و حذف قید اعتقاد به ولایت فقیه از اساسنامه انجمن، از آن به عنوان «کودتایی علیه بخشی از نظام مقدس اسلامی» یاد کرد. به گفته هرنندی، کسانی که اکنون در دانشگاه های کشور پرچم آزادی را به دست گرفته اند کسانی اند که «۲۰ سال است که عقده های خود را فرو خورده اند و منتظرند از امام به عنوان کسی که آزادی را در فروردین ماه ۵۸ کشت! انتقام بگیرند.» هرنندی معتقد است که موج «اسلام زدایی» قرار است در سراسر کشور و همه دانشگاه های کشور شروع شود و باید آماده مقابله با آن بود.

«جمهوری اسلامی و مشکل جوانان»

هفته گذشته سران رژیم اسلامی، هریک به مناسبتی وطنی سخنرانی ها و ملاقات هایی، به مورد جوانان اشاره می داشتند که نشان دهنده وضعیتی است در جهت مخالف خواسته ها و تمایلات رژیم ولایت فقیه، و به همین جهت نگرانی هارادربین آنها افزایش داده است. خامنه ای، در مقام ولی فقیه، در این مورد اظهار داشت که: «بحمدالله جوانان مملکت، جوانان مؤمن و سالمی هستند. خوشبختانه نسل جوان ما، یک نسل سالم است. نگاه نکنید به یک موارد استثنایی در گوشه و کنار که تحت تاثیر تبلیغات دشمن، رفتارها و گفتارها و ذهنیتهای غلطی را از خودشان نشان می دهند، اینها نمایندگان نسل جوان مانیستند. نسل جوان ماهمان نسلی است که امروز هم اگر بای امتحان پیش بیاید، اگر صحنه خونین شهر پیش بیاید، اگر میدان مجاهدت فی سبیل الله پیش بیاید، نشان خواهد داد که از بن دندان به اسلام پایبند است.»

ناطق نوری، رئیس مجلس رژیم اسلامی، گفت: دشمن می خواهد باورهای دینی، اخلاص و ایثار جبهه هارا بخصوص از قشر جوان بگیرد و اختلافات داخلی ایجاد کند تا به اهداف خود برسد که این خطرناک است. وی افزود: «لایم نیست ضد انقلاب باریاورند همین که جوانان را نسبت به دین و اعتقادات بی تفاوت کنند، کافی است.» و درجایی دیگر از سخنان خود گفت: «به بهانه آزادی در قالب کتاب ها و ورمان هابادآموزی و آموزش ضد اخلاقی می کنند و گاهی فحشا و منکر ترویج می شود. جوانی که اینطور تحریک می شود دیگر مرد جنگ و شهادت نیست.»

خاتمی رئیس جمهور طی دیدار خود از قم با روحانیون بلند پایه گفت: «درک زمان»، «جندی گرفتن حضور جوانان» و «تقویت دین» مهمترین مسائلی است که روحانیون باید آنها را رعایت کنند. خاتمی گفت: «اگر روحانی نسل جوان را بیاورند، هم جوانان مایه اسلام مجهز خواهند شد و هم روحانیت ما از حمایت و پشتیبانی نسل جوان برخوردار خواهند بود.» وی تصریح کرد: «روحانیت باید پاسخگوی نیازهای جامعه و به خصوص جوانان باشند و این مساله یک واقعیت مسلم است که جدا شدن روحانیت از درک زمان منشاء سقوط است.»

«آزادی با محیط و شرایط اسلامی»

هاشمی رفسنجانی «سردار سازندگی» جمهوری اسلامی که چندی پیش در نماز جمعه تهران به جناح های

حکومتی هشدار داد و گفت که فتنه ها را پایین بیاورند، در دیدار با کارکنان روزنامه جمهوری اسلامی گفت: «تضعیف اصول و ارزش های دین که اساس انقلاب اسلامی است به سود هیچ کس نیست.» وی گفت: «فضای آزاد و بانشاطی که امروز در رسانه ها مطرح افکار و اندیشه ها وجود دارد، دستاورد ارزنده انقلاب اسلامی و تلاش نیروهای آن است و به بهانه خدمت به مردم و آزادی، نادیده گرفتن ارزش ها و خدمات بیست ساله انقلاب بی انصافی است.»

وی همچنین افزود: «اگر ماهیت اسلامی «نظام» و ولایت فقیه ورکن اساسی آن زیر سوال برده شود، چیزی که بتوان آن را محور وحدت ملی و حفظ اتحاد مردم با همه تنوع های قومی و مذهبی قرار داد وجود ندارد.» «سردار سازندگی» گفت: «همه مسئولان «نظام» با آزادی و فضای نقد و انتقاد موافقند اما کسانی که ذهن و فکر مردم بویژه نسل جوان مخاطب آنها است باید بدانند در محیط و با شرایط اسلامی آزادند.» رفسنجانی گفت: «برای نیروهای انقلاب و مبارزان مسلمان دوران خفقان ستم شاهی، آزادی، تشکل و حزب گرایی زیبا و پسندیده است اما در صورتی که راه اصلی یعنی حاکمیت اسلام و مردم آسیب نبیند.»

«طرفداران ذوب در ولایت و حافظه تاریخ»

تاریخ

در حالی که هر روزه و به هر مناسبتی مقامات بالای حکومتی با وابسته خواندن مخالفان رژیم «ولایت فقیه» به بیگانگان، و یا این که آنها طرفداران بازگشت رژیم منفرود سلطنتی اند، سعی می کنند نوعی سرکوب «قانونی» برای جلوگیری از خروش توده ها را سازمان دهی کنند. روزنامه «هویت خویش» به نقل از محمدملکی خطاب به عسکراولادی دبیر کل جمعیت مؤتلفه اسلامی، نوشت:

«مورد خود شما چطور؟ اگر من بگویم جنابعالی به عنوان یک اسلام شناس، مفسر قرآن، ذوب شده در ولایت، فقیه الوزرا و... و گاه بنا بر مصلحت... و آن هم از نوع شاخدار آن مراتع قیاب می کنید؟ اگر ثابت کردم چطور؟ به حافظه تاریخ مراجعه می کنیم مگر شما و دوستانتان بعد از ۱۵ بهمن ۱۳۵۵ و شرکت در مراسمی که از سوی شاه برقرار شد و به نام «سیاس» معروف گردید از زندان آزاد نشدید تا به مبارزات!! خود در خارج از زندان ادامه دهید پس چگونه است که طی مصاحبه با مجله گزارش شماره ۹۳ (آبان ۷۷) می فرمایید، چند ماه قبل از پیروزی انقلاب در سال ۱۳۵۷ که ما از زندان آزاد شدیم...»

همبستگی احزاب مترقی جهان با مبارزه مردم ایران برای آزادی، دموکراسی و عدالت اجتماعی

ما احزاب کارگری و کمونیستی، از کشورهای مختلف جهان، در جریان همایش بین المللی «جهانی شدن»، توسط هیأت نمایندگی کمیته مرکزی حزب توده ایران، در جریان آخرین تحولات ایران قرار گرفتیم. ما با خوشنودی از حرکت تاریخی مردم ایران، در جریان انتخابات ریاست جمهوری دوم خرداد ماه ۱۳۷۶، در رد نامزد ارتجاع که خواهان تبدیل ایران به افغانستان و حکومتی از نوع حکومت طالبان بود، استقبال کردیم. ایران در دوسال گذشته صحنه مبارزه سرنوشت ساز و مهمی بین نیروهای واپس گرا و ارتجاعی از یک سو و نیروهای مدافع آزادی، دموکراسی و عدالت اجتماعی از سوی دیگر بوده است. جنبش کارگری روبه رشد، در کنار پیکار جوانان و دانشجویان و رزم دلیرانه زنان برای احقاق حقوق پایمال شده شان، بخش های مهم این جنبش روبه رشد اند. ما در دو سال گذشته، در عین حال، شاهد تلاش و توطئه های گسترده نیروهای ارتجاعی برای سرکوب این جنبش بوده ایم. یورش به روزنامه های مدافع فضای باز سیاسی، دستگیری و سرکوب دگراندیشان و ترور آزادی خواهان، از جمله پروانه و داریوش فروهر، محمد مختاری، پوینده و شریف از جمله نمونه های روشن این توطئه ها و ترفندهای شوم نیروهای ارتجاعی است.

ما با آگاهی از بغرنجی های مبارزه کنونی و با توجه به مواضع و رسالت تاریخی جنبش کارگری و کمونیستی جهان در دفاع از جنبش های مردمی، در سراسر جهان، حمایت روشن و آشکار خود را از حرکت اکثریت عظیم مردم ایران برای تحقق آزادی و عدالت اجتماعی اعلام می کنیم. ما هم صدا با احزاب و نیروهای مترقی و صدها شخصیت مدافع جنبش آزادی خواهانه در ایران خواهان پایان دادن به سرکوب اندیشه و بیان، تأمین آزادی احزاب و تشکل های صنفی، خصوصاً تشکل های کارگری هستیم و همراه با آنها رسیدگی فوری و مجازات عوامل و آمران ترور شخصیت های آزادی خواه در ایران را خواهانیم. ما باردیگر همبستگی عمیق خود را با نیروهای مترقی، شخصیت های اجتماعی، و مبارزان راه آزادی اعلام می کنیم و اطمینان داریم که پیروزی نهایی با جنبش مردمی است.

احزاب و سازمان های امضاء کننده:

اعلامیه مشترک احزاب کارگری و کمونیستی پیرامون تجاوز ناتو به یوگسلاوی

ما شرکت کنندگان در جلسه بین المللی ۲۱-۲۳ ماه مه ۱۹۹۹ در آتن، در مورد «بحران سرمایه داری، «جهانی شدن» و پاسخ جنبش کارگری»، پیرامون قراخوان ذیل به توافق رسیدیم:

- ما ادامه بمباران جنایتکارانه ناتو و ایالات متحده بر ضد مردم جمهوری فدرال یوگسلاوی را محکوم می کنیم؛
- ما بر این حقیقت تأکید می کنیم که با این مداخله غیر عادلانه و تجاوزگرانه اصول منشور سازمان ملل و قوانین بین المللی بطور خشنی نقض گردیده است؛
- ما تأکید می کنیم که این مداخله به هیچ طریقی در دفاع از هیچ گونه حقوق انسانی بی صورت نگرفته، و بسیاری از غیر نظامیان بی گناه، هم صرب و هم از اقلیت آلبانی تبار کشته شده اند؛

ما جنگی را که از سوی ناتو بر ضد یک کشور و مردمش که تصمیم به دفاع از استقلال ملی، حق حاکمیت و یکپارچگی ارضی آن گرفته اند را عبران ترین نمایش گرایش های جدید این سازمان تجاوزگر محسوب می کنیم. ناتو با دکترین جدیدی که در طول اجلاس آوریل ۱۹۹۹ در واشینگتن به تصویب رسید، در صدد مداخله خودسرانه در هر زمانی که منافع خود را در خطر ببیند، است؛

- ما نگرانی عمیق خود را در باره اثرات وسیع اکولوژیک سلاح های ناتو در یوگسلاوی و تمامی منطقه بالکان آراز می کنیم؛
- ما قطع فوری بمباران جنایتکارانه ناتو، و جلوگیری به هر طریقی از وسعت یافتن جنگ از راه استفاده از نیروهای ارتشی را خواستاریم؛

ما خواهان راه حلی در چهارچوب سازمان ملل ایم که احترام به یکپارچگی ارضی جمهوری فدرال یوگسلاوی و غیر قابل نقض بودن مرزهایش را و همچنین خود مختاری منطقه کوسود را و حقوق کامل همه اقلیت هایی که در آنجا زندگی می کنند، و حق بازگشت همه پناهندگان به خانه هایشان و همچنین اعاده خسارات عظیمی که وارد شده را تضمین کند؛

ما همه خلق ها را فرا می خوانیم بسیج خود بر ضد جنگ در یوگسلاوی، برای صلح در تمامی بالکان و گسترش همبستگی و همزیستی همه مردم، مبارزه کنند.

احزاب و سازمان های امضاء کننده:

- حزب کمونیست آفریقای جنوبی، حزب کمونیست مصر، حزب دموکراسی و سوسیالیسم الجزایر، حزب کمونیست آمریکا، حزب کمونیست کانادا، حزب کمونیست شیلی، حزب کمونیست کلمبیا، حزب کمونیست کوبا، حزب کمونیست استرالیا، حزب کمونیست اسپانیا، حزب چپ متحد اسپانیا، حزب کمونیست ایتالیا (رفدانسیون)، حزب کمونیست آلمان، حزب کمونیست یونان، حزب کمونیست پرتغال، حزب کمونیست دانمارک، حزب کمونیست بریتانیا، حزب کمونیست فنلاند، حزب کارگران ایرلند، حزب کمونیست نروژ، حزب کمونیست جدید هلند، حزب کارگران بلژیک، حزب کار و ترقی قبرس (اکل)، حزب کارگران کره، حزب کمونیست ویتنام، حزب کمونیست اردن، حزب کمونیست عراق، حزب توده ایران، حزب کمونیست سوریه، حزب کمونیست کردستان عراق، حزب کمونیست فلسطین، حزب کمونیست اسرائیل، حزب کمونیست لبنان، حزب کار ترکیه، حزب کمونیست بلغارستان، حزب سوسیالیست بلغارستان (پلاتنرم مارکسیست)، حزب کمونیست رومانی، حزب کمونیست بلاروس، حزب کمونیست لاتویا، حزب کمونیست گرجستان، حزب کمونیست اوکراین، حزب کمونیست اسلواکی، کمونیست جمهوری چک، حزب کمونیست اتحاد شوروی، حزب کارگران مجارستان، حزب کمونیست جدید یوگسلاوی.

از آفریقا

- حزب کمونیست آفریقای جنوبی
- حزب کمونیست مصر
- حزب دموکراسی و سوسیالیسم الجزایر

از آمریکا و اقیانوسیه

- حزب کمونیست آمریکا
- حزب کمونیست کانادا
- حزب کمونیست شیلی
- حزب کمونیست کلمبیا
- حزب کمونیست استرالیا

از اروپا

- حزب کمونیست اسپانیا
- حزب چپ متحد اسپانیا
- حزب کمونیست ایتالیا (رفدانسیون)
- حزب کمونیست آلمان
- حزب کمونیست یونان
- حزب کمونیست پرتغال
- حزب کمونیست دانمارک
- حزب کمونیست بریتانیا
- حزب کمونیست فنلاند
- حزب کارگران ایرلند
- حزب کمونیست نروژ
- حزب کمونیست جدید هلند
- حزب کارگران بلژیک

حزب کار و ترقی قبرس (اکل)

از خاورمیانه

- حزب کمونیست اردن
- حزب کمونیست عراق
- حزب کمونیست سوریه
- حزب کمونیست کردستان عراق
- حزب کمونیست فلسطین
- حزب کمونیست اسرائیل
- حزب کمونیست لبنان
- حزب کار ترکیه

از کشورهای اروپای شرقی و اتحاد شوروی

(سابق)

- حزب کمونیست بلغارستان
- حزب سوسیالیست بلغارستان (پلاتنرم مارکسیست)
- حزب کمونیست رومانی
- حزب کمونیست بلاروس
- حزب کمونیست لاتویا
- حزب کمونیست گرجستان
- حزب کمونیست اوکراین
- حزب کمونیست اسلواکی
- حزب کمونیست جمهوری چک
- حزب کمونیست اتحاد شوروی
- حزب کارگران مجارستان
- حزب کمونیست جدید یوگسلاوی

آزادی برای همه زندانیان سیاسی ایران

ادامه گزارش تازه‌یی از مبارزه اوج ...

به گزارش کاروکارگر، چهارشنبه ۱۹ فروردین، حدود ۲۰۰ تن از کارگران شرکت لوازم خانگی مولد ساوه در مقابل این کارخانه دست به تجمع اعتراض آمیز زدند. این عده از کارگران که در پی آتش سوزی آذرماه سال ۷۷ شرکت مولد، از کسری کارکردند و بر اساس توافق با اداره کل کار و کارفرمای شرکت قرار بود از ۱۵ فروردین ماه امسال به سرکارهای خود بازگردند، به دنبال عدم تمکین کارفرما برای اجرای توافقنامه، با تجمع در مقابل شرکت، خواهان اقدام مسئولان برای حل مشکلاتشان شدند. به دنبال مذاکره مسئولان شهرساوه با مدیریت مولد، کارفرما تنها برای بازگشت به کار ۴۶ کارگر اعلام آمادگی کرده و از پذیرفتن حدود ۱۵۰ کارگر دیگر این شرکت امتناع ورزیده است. شرکت لوازم خانگی مولد قبل از آتش سوزی سال ۷۷ حدود ۴۰۰ نفر کارگزار داشت که به دنبال آتش سوزی همگی بیکار شدند و با بازگشایی دوباره این کارخانه تنها ۱۸۰ نفر از کارگران به کار سابق خود بازگشتند.

کاروکارگر، یکشنبه ۲۲ فروردین، گزارش داد که، کارگران کارخانه نساجی شماره دو قائم شهر در اعتراض به عدم دریافت حقوق و بیمه بیکاری، روز گذشته در این شهر دست به تجمع اعتراض آمیز زدند. کارگران قائم شهری که چند ماهی است مشکل طاقت سوز بیکاری و عدم کسب درآمد رانحمل می کنند، پیش از این در چند نوبت خواهان رفع مشکلاتشان از سوی مسئولان شرکت و مقامات استان شده بودند. در پی این تجمع، مذاکره بین نمایندگان کارگران و مسئولان سیاسی قائم شهر برای یافتن راه حل آغاز شده است. در این رابطه مدیرکل کار استان مازندران به اجرای طرح تغییر ساختار در واحدهای نساجی شماره یک قائم شهر و کارخانه چیت سازی به شهر اشاره کرد و گفت: «نساجی شماره دو یا نساجی طبرستان قائم شهر بایش از ۲۱۰۰ نفر کارگر از جمله واحدهایی می باشد که کارگران آن به دلیل تغییر ساختار و ایجاد بجایی کارخانه به مدت حداکثر ۱۸ ماه تحت پوشش بیمه بیکاری قرار گرفته اند.» وی گفت: «یکی از مهم ترین اهداف تغییر ساختار واحدها و من جمله نساجی شماره دو مازندران بهینه سازی خطوط تولید و حفظ اشتغال کارگران است و این روند در نساجی طبرستان به خوبی پیش می رود.» وی سپس پیرامون عدم پرداخت بیمه بیکاری به کارگران گفت: «ظرف روزهای آینده مشکل حق بیمه بیکاری کارگران این واحد حل خواهد شد و بزودی این عزیزان مبالغی را به عنوان علی الحساب دریافت خواهند کرد.»

در همین حال گزارش رسید که ۷۶ نفر از کارگران نساجی پارس در رشت اعتراض کردند. این کارگران که ۱۲ الی ۲۰ سال در این کارخانه سابقه کار دارند و بسیار نگران بودند می گویند: «کارخانه نساجی پارس هیچ گونه مشکلی در امر مواد اولیه، تولید و فروش ندارد.» در تاریخ ۲۵ اسفند ۷۷ مدیرعامل و سهامداران شرکت، با بیان این مطلب که کارگران باید در این تاریخ تسویه حساب نمایند تا دوباره با قرارداد جدید مشغول بکار شوند، قرارداد جدیدی تاتاریخ ۷۸/۴/۳۱ با کارگران انعقاد کردند اما در تاریخ ۲۱ فروردین از ورود کارگران به دستور مدیرعامل به کارخانه جلوگیری به عمل آمد، و در مقابل اعتراض کارگران اخراجی گفت: «برود هر کاری از دستتان برمی آید انجام دهید.» یکی از کارگران با بیست سال سابقه کار گفت: «به دلیل احتیاج تقاضای وام کردم، اول با این امر مخالفت نمودند ولی بعد به من اعلام داشتند که اگر پول می خواهی باید خود را باز خرید نموده و بعد بصورت قراردادی در این کارخانه مشغول به کار شوی. من نیز که احتیاج مبرم به پول داشتم مجبور به این کار شدم و اکنون همراه دیگر کارگران که قراردادی می باشند اخراج نمودند.»

در حرکت اعتراضی دیگری کارگران شرکت کشاورزی دشت گنبد خواستار جلوگیری از فروش اراضی این شرکت و بیکاری کارگران شدند. آنان طی نامه‌ی نوشته‌اند که، بنیاد مستضعفان مبادرت به فروش اراضی شرکت کشاورزی دشت گنبد کرده است و تاکنون از این طریق تعدادی از خانوادها های کارگری در معرض بیکاری قرار گرفته اند و هر روز نیز روند فروش اراضی را سرعت می بخشند که در آینده ای نه چندان دور سبب بیکاری تمامی کارگران شاغل در شرکت یاد شده خواهد شد.

گزارش‌های رسیده حاکی است که کارخانه اکریلنت با حدود ۱۷۰ کارگر در آستانه ورشکستگی قرار دارد. این شرکت که مدتی است در تنگنای مالی قرار دارد، برای پرداخت حقوق کارگران دچار مشکل شده و پس از آنکه در سال ۷۷ با دریافت بانصد میلیون ریال وام بانکی بخشی از حقوق کارگران خود را پرداخت کرد اعلام کرد که تا بیستم اسفندماه جاری تعطیل خواهد بود. از سوی دیگر گزارش رسیده است که، کارخانه چیت سازی به شهر نیز با گذشت ۳ ماه تعطیلی وضعیت روشنی ندارد. مدیران کارخانه که برای تهیه پول جهت پرداخت

حقوق کارگران، در اسفندماه گذشته، به تهران سفر کرده بودند تاکنون مراجعت نکرده و ۲ هزار کارگر و خانواده هایشان را در بابت تکلیفی و نابسامانی مالی قرار دارند.

سرمایه داران با حمایت نهادهای رژیم «ولایت فقیه» از بهانه‌ها و ترفندهای گوناگونی از جمله آتش سوزی، انتقال کارخانه به محل دیگر، بهینه سازی خطوط تولید، کمبود مواد اولیه و نقدینگی، فروش کارخانه و غیره برای کاهش تولید، اخراج و سرگردان کردن کارگران و به عبارت روشن تر دور زدن قانون برای خلاصی از «شر» کارگران بهره می جویند، بدون آنکه به آنها حقوق و مزایای پرداخت کنند، و یا آنکه به عمل غیرقانونی یعنی اخراج کارگران متوسل شوند.

به دنبال اقدام‌های ضد کارگری گسترده در سطح کشور، مجلس رژیم اسلامی با تصویب یک فوریتی طرح خروج کارگاه‌های سه فرو کمتر از شمول قانون کار، اعتراض‌های وسیعی را برانگیخت. به گزارش روزنامه‌های مجاز جمهوری اسلامی، کارگران در جریان راه پیمایی و تظاهرات روز اول ماه مه، که پس از سالیان متمادی امسال رژیم زیر فشار کارگران مجبور شد به آن‌ها گردن نهد، کارگران مخالفت قاطعانه خود را نسبت به اقدامات کارگرسستیزانه رژیم ابراز داشتند. کارگران کارخانه‌های کرمانشاه، بانجام راه پیمایی و تظاهرات و سردادن شعارهایی خواستار لغو قوانین ضد کارگری و جلوگیری از تصویب آنها در مجلس رژیم فقها گردیدند. در همدان نیز هزاران کارگر با اجتماع در مقابل خانه کارگر و سردادن شعارهایی چون قانون کار ایران، خون بهای شهیدان، سرمنشاء بیکاری، اتاق بازرگانی و... خواستار عدم تغییر مفاد قانون کار شدند. کارگران واحدهای تولیدی قزوین، با تجمع در میدان ولیعصر این شهر و سردادن شعارهایی چون «اتاق بازرگانی اصلاح باید گردد»، «تفکر بازاری نابود باید گردد»، ضمن اعتراض به طراحی طرح خروج کارگاه‌های کوچک از شمول قانون کار به دفاع از قانون کار پرداختند. در جریان دیدار نماینده رژیم در مجلس اسلامی، با کارگران شهر تبریز، کارگران نسبت به وضعیت حاکم بر جامعه کارگری ایران، بخصوص نسبت به بی عدالتی‌ها، تبعض و اوافاصله طبقاتی فاحشی که وجود دارد، اعتراض‌های شدیدی کردند. همچنین جمعی از کارگران شاغل در واحدهای صنفي مشهد، روز شنبه ۴ اردیبهشت، با برگزاری اجتماع اعتراض آمیزی به طرح اخیر برخی از نمایندگان مجلس رژیم اسلامی اعتراض کردند.

بر اساس آمارهای انتشار یافته، طرح مستثنی شدن کارگاه‌های کمتر از سه نفر از قانون کار، بیش از ۲ میلیون کارگر شاغل و در حدود ۱/۴ میلیون کارگاه، از حمایت‌های قانونی محروم می شوند. در صورت تصویب نهایی این طرح، صاحبان کارگاه‌های کوچک برای خلاصی از قانون کار، اقدام به اخراج کارگران خود خواهند کرد که این امر خود به رشد بیکاری می انجامد. اما نکته مهمی که در اینجا باید مورد توجه قرار گیرد و تاکنون به آن اشاره بی نشده این است که، دولت از این طریق «قانونی» از بار تعهدات خود به دو میلیون تن از زحمتکش میهن ما خلاصی می یابد و عدالت اجتماعی را به نفع کارفرمایان و بازاریان «محترم» به نواحی تمام می رساند. از آنجا که بر اساس قوانین جمهوری اسلامی کسانی که از شمول قانون کار مستثنی باشند، حق استفاده از مزایای تامین اجتماعی را هم ندارند، به این ترتیب کارگران و زحمتکشان میهنمان که اتفاقاً محروم ترین آنها هم در این گونه کارگاه‌ها کار می کنند باید از یک طرف به هر آنچه از طرف صاحب کاران به آنها تحمیل می شود گردن نهند و یا پیه اخراج را برتن خود بمانند و از طرف دیگر بدون هیچ گونه پشتوانه بی نظیر بیمه بیکاری، بیمه بازنشستگی، بیمه ناشی از حوادث کار، بیمه تامین اجتماعی و غیره دائماً در وضعیتی ناام به کار زندگی بپردازند. لازم به توضیح است که با وجود مخالفت‌های ظاهری تشکل‌های کارگری همسو با رژیم اسلامی با تصویب این طرح، و القا این توهم که طرح مذکور توسط جناح بازار به مجلس فقها ارائه گردیده، نگاهی به اسامی امضاء کنندگان طرح نشان می دهد که در ارائه این طرح ضد کارگری هم طرفداران خاتمی، هم طرفداران جناح موسوم به راست به یک اندازه سهم داشته اند.

همزمان با اقدامات ضد کارگری رژیم اسلامی، مکارم شیرازی در یک سخنرانی مشتمل کننده و کاملاً ضد کارگری ضمن توهین به کارگران و زحمتکشان، وی فرهنگ دانستن آنها، کارگران را متهم به کم کاری کرد.

آیت الله مکارم شیرازی، در دیدار با مدیرکل کار و مسئولان اداره کل کار استان قم گفت: «بایستی کاری کرد که به موازات کار در کارگاه‌ها فرهنگ دینی و کاری کارگران نیز ارتقاء یابد زیرا که افراد متدین برای مملکت اسلامی دلسوزی بیشتری خواهند داشت، لذا نباید اهمیت کار فرهنگی را کمتر از فعالیت اقتصادی دانست.» وی اظهار داشت: «دفاع از حقوق کارگران از مسایل مهم است که باید توأم با دفاع از کار باشد و می توان با پرورش فرهنگ، دین و امانت داری آنان را به کار علاقه مند کرد تا از استعدادهای آنان استفاده بهینه شود.» وی در ادامه با اشاره به کم کاری در بخش‌های مختلف جامعه گفت: «مادر همه جاکم کاری داریم دانشجویان از ۳۶۵ روز سال

ادامه گزارش تازه...

تنها ۱۶۰ روزه دانشگاه می روند و در حوزه های علمیه تنها ۱۷۰ روز تدریس می شود لذا کثرت کم کاری مرئی و نامرئی در جامعه مشکل آفرین خواهد بود و تا فرهنگ کار بر ماحاکم نشود مشکلات هم خواهد بود. چنانچه یک روز تعطیلی خسارات زیادی بر مملکت وارد خواهد آورد و در این خصوص بایستی فکراساسی شود و بر رسانه های گروهی است که فن دفاع و رعایت حقوق کارگران و پرهیز از کم کاری ها را روشن نمایند. آن چیزی که مکارم شیرازی کم کاری می نامدش در واقع نوعی تایید علنی اخراج های بی رویه کارگران است که در چهار گوشه ایران هر روز جریان دارد، و آن چیزی که تعطیلی خسارات آوری نامدش، اعتراض های گسترده کارگری بر ضد قوانین ارتجاعی و مرتجعانی همچون او است.

آیت الله عبايي خراسانی نیز گفت: «لازمه سرمایه گذاری در مملکت ایجاد امنیت می باشد. چراکه سرمایه داران در مرحله اول به فکر سرمایه خود و در مرحله بعد به فکر سود حاصله از سرمایه خود می باشند، کافی است اعتماد سرمایه گذاران را جلب نمود تا به سرمایه گذاری داخل کشور ترغیب گردند.»

معنی آن چیزی که عبايي خراسانی در لقاچه بیان می کند آن است که برای کسب اعتماد سرمایه داران باید شرایطی فراهم آورد تا آنها بدون دغدغه خاطر سود حاصله از سرمایه خود را هر روز بیشتر افزایش بدهند. یکی از این شرایط، تصویب قوانین ارتجاعی و ضد کارگری و قانونی کردن آنها در مجلس رژیم اسلامی است.

معضل جنبش کارگری ایران را در شرایط کنونی باید در عدم شکل های مستقل جستجو کرد. هر چند با همین وضع فعلی هم رشد و گسترش اعتراض های کارگری هراس سردمداران رژیم را برانگیخته، اما بواسطه همین کمبود، کارگران تاکنون متحمل زیان های بزرگی شده اند. بر فعلا جنبش کارگری، چه توده ای چه غیر توده ای، است که با افشاکاری سیاست های رژیم در داخل و خارج از کشور توجه اذهان را به مسایل کارگری بیشتر معطوف کنند. این بستر مناسبی است تا از طریق آن به کسب آزادی، دموکراسی، عدالت اجتماعی و طرد رژیم «ولایت فقیه» نائل آمد.

ادامه دانشگاه یا بازداشتگاه ...

زمان، ثابت کردند که وارثان بحق، شهیدان قهرمان ۱۶ آذر ۱۳۳۲، دودانشجوی توده ای (بزرگ نیاوشریعت رضوی) و یک هوادار زنده یاد دکتر محمد مصدق، (قندچی) اند. با اوج گرفتن مبارزه آزادی خواهانه خلق های ایران و همگام با آن، دانشجویان دانشگاه های ایران، و ایجاد لریزه ای شدید در ارکان رژیم و سپس گراور و به زوال «ولایت فقیه»، بارهبری آشکار «مقام رهبری»، یورش سیمانه و حساب شده دیگری، توسط «شعیان بی مغ» های «نظام فقاقت» آغاز شد. زمانی نه چندان دور آیت الله مصباح یزدی گفت: «گولتان زنند! پذیرفتن اسلام با پذیرفتن دموکراسی در قانون گذاری به هیچ وجه سازگار نیست»، و شیخ محمد یزدی رئیس قوه قضاییه در نماز جمعه اظهار داشت: «تصور می کنند که در کشور ما همین قدر که تغییر آزادی گفته شد، دیگر هر کس هر غلطی که می خواهد می تواند بکند... چنین نیست... دوره این بازی ها گذشته است... اینجا کشور اسلامی است.»

در قطعنامه نوزدهمین نشست تکمیلی سالانه اتحادیه انجمن های اسلامی دانشجویان سراسر کشور (دفتر تحکیم وحدت) که در آبان ماه ۷۶ در اراک برگزار شد، در جمله مستقیم به راست ترین جناح حاکمیت آمده است: «میخ و واژه هایی چون جامعه مدنی، آزادی، عدالت، جمهوریت... و در تقابل قرار دادن این مفاهیم با دین، ولایت، اسلامیت... شگردی دیگر، جهت تشریح جایگاه های غیر قانونی و تمامیت خواهانه آنان است.» و «بی شک ملت در جهت استیفای حقوق خود، در جهت حل مشکلات بی شمار جامعه به خصوص حوزه اقتصاد هم چون تورم، اشتغال، گرانی، استقراض، و غیره... به طور قانونمند، متشکل و از جایگاه های شناخته شده وارد عمل خواهند شد... ماصلاح دراز مدت اقتصاد، تنها متکی به نهادینه ساختن جامعه مدنی است.»

حمله «حزب الله» و «انصار الله» به دختران و پسران دانشجو باشکست رژیم «ولایت فقیه» پس از انتخابات ۲ خرداد، شکست مفتضحانه مجلس خبرگان، انتخابات شوراهای شهر و روستا، و استیضاح وزیر فرهنگ و ارشاد، شرکت گسترده دانشجویان به مناسبت سالگرد پیروزی ۲ خرداد، حمله به تظاهرات دانشجویی توسط عوامل سرکوبگر و اطلاعاتی رژیم «فقاقت» شدت گرفت.

در گردهمایی دانشجویان در روز سه شنبه چهارم خرداد در داخل دانشگاه تهران، شماری از دانشجویان با هجوم چاقو کشان و زنجیر بدستان زخمی شدند و ماموران وزارت اطلاعات و اطلاعات سپاه و نیروهای نظامی، بسیاری از دانشجویان را بازداشت و به محل نامعلومی بردند. منوچهر محمدی و مرادی، از رهبران جنبش دانشجویی نیز بازداشت شدند.

اتحادیه ملی دانشجویان و دانش آموختگان در بیانیه بی به این مناسبت نوشته است: «این گردهمایی به حمایت از زندانیان سیاسی خصوصاً دکتر محمد حسن کدیور و امیران نظام بود که هنگام قرائت اعلامیه ای توسط یکی از دانشجویان، افراد گروه فشار با انواع سلاح سرد و گاز اشک آورو نارنجک دودزا، به دانشجویان حمله بردند. این حمله با واکنش شدید دانشجویان روبرو شد و شعارهای «مرگ بر انحصار» «آزادی اندیشه همیشه همیشه» و «مصدق مصدق راهت ادامه دارد» و «درود بر مصدق»، درود بر فرور «در فضای دانشگاه تهران و خیابان های اطراف پیچید. در این گردهمایی دانشجویان با شعار «مجلس تشریفاتی منحل باید گردد»، «آزادی امنیت، این است شعار ملت» خواستار تغییر نظارت استصوابی شدند.

به دنبال تظاهرات دانشجویان به مناسبت روز ۲ خرداد در پارک لاله، و یک روز پیش از آن جمع دانشجویان دانشگاه تهران (در ۴ خرداد ۷۸)، هیأت ارشد قوه قضاییه، نشست محرمانه بی به ریاست محمد یزدی برگزار کرد. در این نشست، مقرر شد که دانشجویان و اصلاح طلبان به شدت مورد تعقیب قرار گیرند.

روزنامه «نشاط» (۵ خرداد) نوشت: «انجمن اسلامی دانشجویان دانشگاه صنعت آب و برق با انتشار نامه سرگشاده به رئیس جمهوری نوشتند: «در دو سال اخیر اجتماعات دانشجویی همواره مورد حمله و تهاجم چماق به دستان قرار داشته ولی مقام

ریاست جمهوری هیچ گاه، درباره آنها، موضع خود را اعلام نکرده است. دیدگان بیدار و نگران دانشجویان به شهادت شده است. کاش حداقل ابراز تأسف کوچکی می کردید.»

روزنامه «قدس» (۵ خرداد ۷۸) می نویسد: «یکی از اعضای دفتر تحکیم وحدت دانشجویی، دوم خرداد به عنوان سر آغاز یک آزادی نام برد و گفت: مجلس ششم در راه است و باید دانشجویان جناح اکثریت را از پای در آورند.» دانشجویان دانشگاه آزاد اسلامی در تهران نیز پس از مدت ها اعتراض، روز چهارشنبه ۵ خرداد در برابر ساختمان مرکزی دانشگاه اجتماع کردند و تهدید کردند که تا به درخواست های آنان ترتیب اثر داده نشود، به تجمع ادامه خواهند داد. روزنامه جهان اسلام (۵ خرداد ۷۸) نوشت: «دانشجویان دانشگاه آزاد اسلامی واحد مرکز به دنبال اعتصاب غذایی که تا پنجشنبه گذشته ادامه داشت، روز شنبه (اول خرداد) در ساختمان مرکزی دانشگاه متحصن شدند. دانشجویان به وضعیت خوراکی، شهریه آموزشی دانشگاه اعتراض دارند.»

گردهم آبی اعتراضی دانشجویان دانشگاه آزاد اسلامی، که خواست های رفاهی و صنفی خود در آن مطرح می کردند، با دخالت نیروهای نظامی به خشونت کشیده شد. روزنامه نشاط (۶ خرداد ۷۸) نوشت: «هنگامی که دانشجویان قصد داشتند از محل دانشگاه آزاده سوی دفتر رئیس جمهوری راه پیمایی کنند با حمله نیروهای نظامی روبرو شدند و چندین دختر و پسر زخمی شدند.» روزنامه نشاط در ادامه می نویسد: «نه تنها نیروهای نظامی به مضر و کردن دانشجویان پرداختند بلکه چند نفر از افرادی که لباس شخصی به تن داشتند به ضرب و شتم دانشجویان به ویژه دختران مشغول بودند. به گفته شاهدان این صحنه، این ماموران لباس شخصی پوشیده از جانب عبدالله جاسبی، رئیس دانشگاه آزاد، به محل فرستاده شده بودند. جاسبی دانشجویان را متهم ساخته بود که از اقدامات خود، هدف های سیاسی را دنبال می کنند.» روزنامه سلام (۶ خرداد ۷۸) نیز در این زمینه نوشت: «حدود ۱۵ دانشجوی دختر و پسر مجروح شدند و در بیمارستان شهدای تهران بستری گردیدند.» در قم، سبزوار و شیراز نیز دانشجویان دست به تظاهرات زدند. دو روز پس از بازداشت آقای منوچهر محمدی، دانشجویان هشدار دادند که اگر او به زودی آزاد نشود، روز یکشنبه ۸ خرداد در دانشگاه تهران به یک گردهم آبی اعتراضی دست خواهند زد و کلاس های درس را به تعطیل خواهند کشاند. منوچهر محمدی که سه شنبه در تظاهرات دستگیر شده بود، با مداد روز یکشنبه (۹ خرداد) آزاد شد ولی بلافاصله قائم مقام او غلامرضا مهاجری نژاد ۶ تن دیگر از اعضای هیأت رهبری اتحادیه ملی دانشجویان، از جمله سرپرست این اتحادیه در دانشگاه گیلان، دستگیر شدند. منوچهر محمدی دومصاحبه با رادیو صدای ایران، که از طریق اینترنت بخش شد، گفت: در زندان تحت شکنجه و آزار قرار داشته و از او زیر شکنجه خواستند کاغذهایی را مبنی بر جاسوسی و گرفتن پول از بیگانگان امضاء کند. او اضافه کرد: این گونه اعترافات فاقد هر گونه ارزش و اعتبار است. دانشجویان دانشگاه آزاد اسلامی در شهر مشهد نیز با فرستادن نامه سرگشاده ای برای رئیس جمهوری گفته اند: «دانشگاه با بازداشتگاه «نظام» اشتباه گرفته شده است.» دانشجویان دانشگاه آزاد لرستان و چندین شهر دیگر هشدار دادند: «دانشجویان در مقابل رفتارهای تحقیر آمیز مقامات حکومت ساکت نخواهند نشست.»

رژیم «ولایت فقیه» مصمم است با توسل به انواع و اقسام شیوه های جنایتکارانه، سیاست های سرکوبگرانه خود را در مقیاسی گسترده تر ادامه دهد. تهازه نجات خلق های ایران از زندان ها، دادگاه ها، مسلخ ها و شکنجه گاه های «نظام» و پس گرا و ارتجاعی «ولایت فقیه» طرد کامل و انقلابی کلیت رژیم «ولایت فقیه» است.

ادامه بحثی پیرامون ویژگی‌ها و ابعاد توطئه‌های ...

دوم خرداد» است. ارتجاع با اتکاء به ناپیگیری نیروهای همچون کارگزاران سازندگی، و برخی از طرفداران خاتمی، امیدوار است با تهدید مستقیم این نیروها، از جمله این بار مستقیماً از سوی «ولی فقیه»، آنان را به تسلیم شدن وادار کند. عقب نشینی برخی از این نیروها در مقابل سخنرانی خامنه ای پیرامون «نظارت استصوابی» در هفته‌های اخیر از نمونه چنین تلاش‌هایی است.

نکته اساسی دیگر که توجه به آن لازم است، تمرکز حملات تبلیغاتی مدافعان رژیم «ولایت فقیه» بر «ملی‌گرایی» است. در هفته‌های اخیر، شعار «زنده باد مصدق» در حرکت‌های دانشجویی بازتاب گسترده‌ای در محافل ارتجاعی داشت. بر اساس ارزیابی این نیروها، در شرایط کم‌رنگ شدن جایگزین (آلترناتیو) درون رژیم، به دلیل مواضع متزلزل نیروهای مدافع خاتمی و تأکید آنان بر حفظ «نظام»، و در حالی که نیروهای چپ، از جمله حزب توده ایران، در سال‌های اخیر زیر ضربات وحشیانه بوده‌اند، بالاگرفتن شعار «ملت» در مقابل «امت»، خطری است که نباید به سادگی از کنار آن گذشت. به گزارش روزنامه نشاط، دوشنبه ۱۷ خرداد، محمد رضا باهنر، نماینده مردم تهران در مجلس شورای اسلامی، و از چهره‌های سرشناس جناح راست ضمن اشاره به این خطر هشدار داد: «امروز لیبرال‌ها و نهضت آزادی همان حرکتی را می‌خواهند تکرار کنند که در سال‌های ۵۹ و ۶۰ داشتند.» لازم به تذکر است که فلاحیان، وزیر سابق اطلاعات و از سازمان دهندگان سرشناس ترور نیروهای مترقی و آزادی‌خواه میهن ما، پس از ماه‌ها غیبت و حتی شایعه دستگیری، در سخنان شدید الحنی درباره خطر ملی‌گرایی هشدار داد و به نیروهای «حزب‌اللهی» کوشید که ترسید زیرا دشمن تلاش دارد که وانمود کند نیرومند است و بیست میلیون نفر پشت سر آنها هستند، در حالی اینان فقط «کف روی آبد» و ما به راحتی می‌توانیم در زمان مناسب با آنها مقابله کنیم.

روزنامه نشاط، در شماره شنبه ۱۵ خرداد ۷۸ خود، خبیر از «طرح تابستان» برای سرکوب و وسیع جنبش ملی و مترقی داد. به نوشته روزنامه نشاط، تعرض به روزنامه‌های مدافع فضای باز سیاسی و جنبش دانشجویی بخش مهمی از «طرح تابستان» است که در پی شکست «طرح محرم» رژیم قرار است به مرحله اجرا درآید.

سئوال اساسی در حال حاضر این است که در حالی که نیروهای ارتجاعی تعرض گسترده‌تری را به بخش‌های گوناگون جنبش ملی و آزادی‌خواهانه میهن شروع کرده‌اند، در مقابل آن چه باید کرد؟ مردم ما در دو سال گذشته تجربیات ارزشمندی را در صحنه‌های پیکار بر ضد رژیم «ولایت فقیه» به دست آورده‌اند. یورش به مطبوعات و توقیف همچون جامعه، توس، آدینه و دیگران، کودتای شکست خورده سال گذشته که مرحله نخست آن، یعنی ترور جنایتکارانه فروهرها، مختاری، پوینده و شریف، به مرحله اجرا گذاشته شد، از جمله تجربیاتی بوده است که جنبش توانسته است با مقاومت و حفظ وحدت اراده خود بر آنها فائق آید. بر خلاف ادعاهای فلاحیان، جنبش توده‌ای از توان و نیروی بالقوه عظیمی برخوردار است. ارتجاع با درک همین واقعیت است که این چنین شمشیر از غلاف کشیده است و همه امکانات خود را برای یورش بردن بر مبارزه توده‌ها و سرکوب آن بسیج کرده است. تلاش نیروهای ارتجاعی، شکاف انداختن در درون این جنبش و سرکوب بخش‌های مختلف جنبش به صورت جداگانه است. چنین تاکتیک‌هایی برای نیروهای مترقی و آزادی‌خواه میهن ما نا آشنا نیست. سران رژیم «ولایت فقیه» در سال‌های ۵۹ - ۶۱ با اتخاذ سیاست‌های مشابهی و با استفاده از پراکندگی صفوف نیروهای جبهه آزادی‌توانستند این نیروها را به ترتیب سرکوب کرده و رژیم پلیسی و عمیقاً واپس‌گرای «ولایت فقیه» را در میهن ما تثبیت کنند. با توجه به این تجربیات نباید اجازه داد که ارتجاع باردیگر با استفاده از چنین تاکتیک‌هایی بتواند برنامه‌های خود را به مرحله اجرا گذارد. اگر تعرض به دانشجویان دانشگاه آزاد گسترده می‌شود، دانشجویان سایر دانشگاه‌ها باید به میدان آیند و از خواهران و برادران خود در دانشگاه آزاد دفاع کنند. اگر جنبش دانشجویی در کلیت خود مورد تعرض قرار می‌گیرد، وظیفه همه نیروهای مترقی، کارگران، زحمتکشان، روشنفکران و سایر قشرهای جامعه است تا به دفاع از آنان برخیزند. اگر به روزنامه‌های مدافع فضای باز یورش برده می‌شود، باید صدای اعتراض سایر روزنامه‌ها، جنبش دانشجویی، کارگری و جنبش مستقل زنان میهن ما بلند شود. تنها در سایه چنین همبستگی، یکدلی و پیکار مشترک است که می‌تواند توطئه‌های نیروهای واپس‌گرا و مدافع استبداد قرون وسطایی را با شکست روبه‌رو ساخت. در اوضاع کنونی، مردم میهن ما از نیروهای ملی و مترقی می‌طلبند که بیش از پیش و با کنار گذاشتن بیش دآوری‌ها گردهم آمده و جبهه واحدی را در مقابل استبداد حاکم ایجاد کنند. نشانه‌های چنین جبهه‌ئی اکنون مدتهاست که در درون کشور پدید آمده است، و باید به رشد و سازمان‌دهی همه جانبه چنین پدیده‌ئی توجه بیشتر مبذول داشت. باید جنبش مستقل توده‌ها را از خطر سازش و قربانی شدن توسط نیروهای «موج سوار»، و وفادار به «نظام» بر حذر داشت، و تلاش کرد با اتخاذ سیاست‌های دقیق و روشن مبارزاتی، جنبش را با موفقیت از مرحله دشوار کنونی عبور داد. ماه‌های آینده، ماه‌های مهم و تعیین‌کننده‌ئی در نبرد توده‌ها برای آزادی و عدالت اجتماعی است. با نزدیک تر شدن انتخابات ششمین دوره مجلس شورای اسلامی، «ولی فقیه» و انصارش با تمام توان تلاش خواهند کرد اجازه ندهند توده‌ها نظر خودشان را در انتخابات اعمال کنند. تشدید مبارزه برای برچیدن بساط نظارت استصوابی، که سد راه تحقق اراده توده‌ها در جریان انتخابات مجلس بوده و خواهد بود، یکی از عرصه‌های مهم مبارزه است. تجربه انتخابات شوراهای پیروزی نیروهای مستقل و کسانی که به دلیل ضدیت با «ولایت فقیه» رد صلاحیت شده بودند، تجربه ارزشمندی است که باید آن را به کار گرفت. انتخابات شوراهای نشان داد که فشار توده‌ها می‌تواند ضربات سنگینی بر مقاومت ارتجاع و مدافعان استبداد وارد آورد. باید این مقاومت را از هم اکنون سازماندهی کرد.

ادامه کنفرانس مهم احزاب ...

فعالیت‌ها و روابط کمونیست‌ها قرار بگیرند، مورد تأیید قرار گرفت.

کنفرانس احزاب کمونیست که در شرایط ادامه بمباران غیرقانونی و جنایتکارانه جمهوری یوگسلاوی توسط ناتو صورت می‌گرفت، بطور ویژه‌ای ارتباط نظم سرمایه‌داری و جنگ را مورد توجه قرار داد. نمایندگان کنفرانس اشاره کردند که، وقوع جنگ‌های محلی، بیم‌آور بیگانه، نژادپرستی و تهدید صلح جهانی با تعمیق بحران جهانی سرمایه‌داری مستقیماً در ارتباط است. آنها بیان داشتند که گسترش فزاینده نفوذ سرمایه‌انحصاری، به تعرض فزاینده به عیارهای قانونی زندگی زحمتکشان و تهاجم بیشتر به حقوق اجتماعی و دمکراتیک بشریت منجر شده است.

رفیق تامار گوزانسکی، عضو هیأت سیاسی حزب کمونیست اسرائیل، ضمن محکوم کردن جنگ تجاوزگرانه ناتو بر ضد یوگسلاوی این مسئله را مورد توجه قرار داد که امپریالیسم برای پیشبرد منافع استراتژیک خود در ارتباط با «جهانی‌شدن» سرمایه‌ها از تاکتیک‌های مختلف که در ظاهر با هم متضاد به نظر می‌آیند، می‌تواند استفاده کند. به گفته رفیق تامار گوزانسکی: «درحالی که بمباران ناتو یک سوی طبیعت سیاست «جهانی‌شدن» به رهبری ایالات متحده را نشان می‌دهد، ایجاد محورهای نظامی - استراتژیک، ترویج مذاکرات صلح (آن گونه که در خاورمیانه در جریان است) ممکن است در شرایط دیگری در خدمت همان سیاست باشد.»

نماینده حزب کمونیست آلمان، رفیق رابرت استایگرwald، در سخنان خود به نظامی‌گری امپریالیستی به عنوان وجهی از «جهانی‌شدن» اشاره کرد. او جنگ ناتو بر ضد جمهوری یوگسلاوی را از هر زاویه‌ای غیرقانونی دانست، و با طرح این مسأله که پیمان ناتو «فقط دفاع از قلمرو کشورهای عضو را مجاز می‌داند» و یا اصل ۲۶ قانون اساسی جمهوری فدرال آلمان که جنگ‌های تجاوزگرانه را ناقض قانون اساسی می‌داند، خواستار بسیج نیروهای ترقی‌خواه بر ضد جنگ طلبان ناتو شد. او اعلام کرد که «قلمرو آلمان غربی، توان بالقوه اقتصادی، سیاسی و انسانی آن برای برچیدن سوسیالیسم از اروپا مورد استفاده قرار می‌گیرد.»

یکی از محورهای اصلی بحث‌های کنفرانس، سقوط سیاسی سوسیال‌دموکراسی و نقش ارتجاعی آن در تهاجم امپریالیستی، نولیبرالیستی بر ضد خلق‌های جهان و لزوم آگاهی بخشیدن به طبقه کارگر در این رابطه بود. سخنرانان در کنفرانس ضمن اشاره به این حقیقت که در ۱۳ کشور اصلی اروپای سوسیال‌دموکرات‌ها در قدرت هستند و این توجه که کلینتون، نیز خود را نماینده سوسیال‌دموکراسی ناقص الخلقه آمریکای شمالی می‌داند، لزوم افشای همه جانبه مسئولیت سوسیال‌دموکرات‌ها در جنگ طلبی امپریالیستی و بخصوص تهاجم بر ضد یوگسلاوی را مطرح کردند.

هیأت نمایندگی کمیته مرکزی حزب توده ایران به شکل فعالی در طول کنفرانس با هیأت‌های نمایندگی احزاب کشورهای مختلف از جمله یونان، سوریه، اردن، لبنان، عراق، فنلاند، اسرائیل، قبرس، روسیه و کوبا دیدار و تبادل نظر کرد. در جریان این کنفرانس احزاب کارگری و کمونیستی جهان در جریان آخرین تحولات ایران قرار گرفتند و بیانیه مشترکی را در همبستگی با مبارزات مردم ایران امضاء کردند.

«جهانی شدن» جاسوسی در جهان آزاد!!

مارتین برایدی، مسئول اداره کل حفاظت امواج ارتباطی استرالیا در مصاحبه‌ای با تلویزیون این کشور در ۲ خرداد ماه، فاش کرد که ایالات متحده و بریتانیا برای سال‌ها با استفاده از یک شبکه جاسوسی جهانی - ارتباطات تلفنی - فاکس و پست الکترونیکی در سطح جهان را تحت کنترل داشته‌اند. مقامات رسمی انگلیس تاکنون از تأیید وجود سیستم مزبور که بر پایه ضبط سری امواج ماهواره‌ای توسط یک سیستم مستقر در زمین بنام اکولون Echelon قرار دارد، خودداری می‌کرده‌اند. مارتین برایدی در مصاحبه خود گفت که استرالیا بطور برنامه‌ریزی شده تمامی این ارتباطات تلفنی - فاکس و پست الکترونیکی را از طریق ماهواره‌های برفراز اقیانوس‌های هند و پاسیفیک کنترل می‌کند. ادارات مخصوص کنترل امواج مغناطیسی و علائم ارتباطی آن‌گاه با استفاده از کامپیوترهای مجهز در جستجوی کلمات کلیدی مخصوص، محتوی ارتباطات را مورد بررسی قرار می‌دهند و آنها را به مراکز استراق سمع در بریتانیا و آژانس امنیت ملی آمریکا منتقل می‌کنند. سیستم مزبور مانند یک ماشین مکنده عظیم ارتباطات ماهواره‌ای را از ایستگاه‌های زمینی در سراسر جهان جارو می‌کند. اکولون سپس از طریق وارد کردن ارتباطات به کامپیوترهای مجهز به فرهنگ لغات مخصوص، به جستجوی کلمات کلیدی ویژه و از قبل تعیین شده می‌گردد. شواهد غیرقابل انکاری در مورد اینکه اطلاعات کسب شده جهت مقاصد جاسوسی و حفظ منافع اقتصادی - دیپلماتیک ایالات متحده، انگلستان و سه عضو دیگر این شبکه یعنی کانادا، استرالیا و ژلاندنو مورد استفاده قرار می‌گیرد، فاش شده است.

ناتو و عضویت آذربایجان!

در روز ۴ خرداد ماه یک هیأت رسمی ناتو برای مذاکره درباره عرصه‌های مختلف روابط این کشور و پیمان تجاوزگر امپریالیستی وارد آذربایجان شد. رهبری هیأت بازدیدکننده را که شامل نمایندگان همه کمیته‌های اصلی ناتو، کلاوس کلایبر معاون خاورسولانا، دبیرکل ناتو، به عهده داشت. هیأت بازدیدکننده در طول بازدید خود که ۴ روز طول خواهد کشید با نخست‌وزیر آذربایجان، که مسئول کمیسیون ریاست جمهوری در مورد همکاری با ناتو است، ملاقات خواهد کرد. گروه مشاور ناتو و شورای مشارکت

اروپا-آتلانتیک که شامل کشورهای عضو ناتو و نیز اعضای برنامه مشارکت برای صلح است همچنین در باکو جلسه داشت. جمهوری آذربایجان در اردیبهشت ۱۳۷۳ به برنامه مشارکت برای صلح پیوست، و در ۵ سال گذشته فعالانه در برنامه‌های آن شرکت کرده است. یکی از مشاوران برجسته سیاست خارجی آذربایجان از ناتو خواست که در قلمرو این کشور پایگاه‌های نظامی ایجاد کند. حیدر علی‌وف رئیس جمهوری آذربایجان پس از یک عمل جراحی قلب، در حال حاضر در ترکیه دوران نقاهت خود را می‌گذراند.

عراق

در اولین روزهای خرداد ماه رهبران برخی از سازمان‌های اپوزیسیون طرفدار غرب عراق، در واشنگتن با رهبران ایالات متحده آمریکا پیرامون چگونگی پیشبرد سیاست «تغییرات» که در پاییز گذشته از سوی دولت کلینتون اتخاذ گردید، مذاکره کردند. واشنگتن مطرح کرده است که، قصد دارد در چارچوب «لایحه آزادی عراق» که ۶۰ میلیون دلار به این امر اختصاص می‌دهد کالا و خدمات در اختیار اپوزیسیون عراق قرار دهد. سخنگوی وزارت خارجه آمریکا، جیمز روبین، گفت که، او جزئیات طرح اجرای «قانون آزادی عراق» را به کنگره خواهد فرستاد. هماهنگی بین ایالات متحده و بخش‌هایی از اپوزیسیون دست راستی و غرب‌گرای عراق متعاقب ملاقات‌های آلبرایت وزیرخارجه آمریکا و رهبری موقت جدید ائتلاف کنگره ملی عراق و ۶ گروه اپوزیسیون دیگر تعمیق یافت.

مقام‌های رسمی ایالات متحده خواستار تغییر ساختارهای کنگره ملی عراق به مثابه سازمان‌دهی برگیرنده گروه‌های اپوزیسیون عراقی شدند. یک مقام رسمی دولت آمریکا گفت: «اپوزیسیون عراق در گذشته غیرمتحد بود و اعتباری نداشت. اکنون آنها متحد‌اند و در صدد توسعه جمع خود‌اند.» آقای روبین گفت که، واشنگتن به کنگره ملی عراق کمک خواهد کرد تا در لندن، نیویورک و در خاورمیانه دفاتری ایجاد کند. احمد جلیبی، صدر سابق کنگره ملی عراق که اکنون با ۶ نفر دیگر رهبری موقت آن را به عهده دارد، از ایالات متحده خواست که میزان حفاظتی را که این کشور برای کردها در شمال عراق فراهم می‌کند، مشخص کند و به خودروهایی نظامی عراق اجازه ورود به کردستان را ندهد.

هوشیار زبیری، از رهبران حزب دمکراتیک کردستان عراق نیز خواستار «تضمین‌های امنیتی بیشتر» از سوی واشنگتن شد. موفق الرباعی، عضو کنگره ملی عراق اظهار داشت که، شورش و نافرمانی برضد دولت در سراسر کشور گسترش یافته است و اینکه نیروهای نظامی ایالات متحده باید نقش فعال‌تری به هواپیماهای جنگنده آمریکائی بدهد که نظارت بر «مناطق پرواز ممنوع» در جنوب و شمال را به عهده دارند.

روسیه

هفته‌نامه «پراودا روسیه» در شماره ۵ خرداد ماه خود اطلاعاتی در مورد سیزدهمین پلنوم کمیته مرکزی حزب کمونیست فدراسیون روسیه منتشر کرد. مضمون اصلی پلنوم پیرامون وظایف کمونیست‌هایی بود که در شرایط بسیار حساس کنونی در ارگان‌های منتخب نظیر پارلمان، شورای فدراسیون و دولت‌های محلی فعالیت می‌کنند. رفیق یوری نیکیفورنکو در مصاحبه‌ای با «پراودا روسیه» خاطر نشان کرد که این کاملاً مشخص است که یلتسین چندین فرمان مختلف بدون تاریخ را امضاء کرده است. یکی از این فرامین در مورد انحلال پارلمان و دیگری در مورد ممنوعیت حزب کمونیست است. رفیق نیکیفورنکو معتقد است که چنین اقدام سرکوبگرانه‌ای «فقط منجر به حمایت وسیع‌تر حزب از سوی مردم خواهد شد.» فرامین ریاست جمهوری همچنین درباره شیوه‌های خصوصی کردن است. اما برخی روند‌های خصوصی سازی هم اکنون بدون هیچ پایه قانونی و در تناقض با قوانین موجود در حال انجام‌اند.

هند- کشمیر- پاکستان

حمله نظامی هند به چریک‌های مسلمان و جدایی طلب ایالت کشمیر که در جریان آن دو هواپیمای میگ هندی و یک هلیکوپتر مسلح از سوی نیروهای نظامی پاکستان هدف قرار گرفتند، احتمال درگیری همه‌جانبه میان این دو کشور همسایه را به واقعیت نزدیک کرد. هند و پاکستان در ۵۰ سال اخیر دو بار با هم جنگیده‌اند، با توجه به این که این دو کشور سال گذشته با انجام آزمایش‌های هسته‌ای توان استفاده از سلاح‌های اتمی را به نمایش گذارده

اند، وضعیت را بسیار خطرناک کرده است. رهبران دولت هندوستان، دولت اسلام‌گرای نواز شریف اسلام‌آباد را متهم می‌کنند که با نفوذ دادن صدها چریک جدایی طلب به قسمتی از کشمیر که تحت کنترل هندوستان است، نقش تحریک‌کننده در اوضاع داشته است. ۲۰/۰۰۰ سرباز هندی که با جدیدترین سلاح‌ها مسلح‌اند برای بازپس گرفتن بلندی‌های استراتژیک در طول ۱۲۰ کیلومتر مرز و کنترل تنها جاده ارتباطی در منطقه، می‌جنگند.

بر اساس گزارش‌های رسیده از سرینگار، پایتخت کشمیر، چریک‌های مسلمان در انتهای سال گذشته مسیحی به تدریج به ارتفاعات مرزی کشمیر در منطقه تحت کنترل هندوستان نفوذ کردند و با اشغال پست‌های مرزی که ارتش هند در فصل زمستان و به دلیل برف و یخ رها کرده بود، به تحکیم مواضع خود پرداختند. فرمانده نیروی هوایی هند، سوباش بهوجوانی، اظهار داشته است که: «تا زمانی که به اهداف مان نرسیده‌ایم، حملات هوایی کاهش نخواهند یافت.»

دولت روسیه ضمن ابراز نگرانی از درگیری‌های نظامی، گفت که جنگ هند و پاکستان نشان می‌دهد که بمباران یوگسلاوی توسط ناتو یک بدعت خطرناک در روابط بین‌المللی گذاشته است. هیأت سیاسی حزب کمونیست هند (مارکسیست) در بیانیه‌ای به تاریخ ۶ خردادماه ضمن اظهار تأسف از اینکه در زمانی که کوشش برای بهبود روابط در کشور در جریان بوده است، دولت پاکستان نفوذ چریک‌های مسلح به منطقه مرزی تحت کنترل هند را تسهیل کرده است، نسبت به عواقب جدی وضعیت کنونی اخطار کرد.

حزب کمونیست هند نیز خواستار شد که همه قدم‌های ضروری برای پاک کردن قلمرو هند از چریک‌های مسلح نفوذی در سراسر خط مرزی، بدون اینکه اجازه داده شود که وضعیت به تشدید خصومت بین هند و پاکستان منجر شود، برداشته شود. این حیاتی است که پاکستان، مادامی که هندوستان کنترل قانونی خود بر تمامی قلمرویی تحت حاکمیت خود را اعمال می‌کند، به هیچ گونه اقدام تحریک‌آمیزی در طول خط مرزی مشترک دست نزند.

کنفرانس مهم احزاب کارگری و کمونیستی جهان بحران سرمایه داری، «جهانی شدن» و پاسخ طبقه کارگر

های بزرگ امپریالیستی پایه گذاری کرده اند، نظیر «گروه هشت»، سازمان تجارت جهانی، صندوق بین المللی پول و بانک جهانی، ناتو و اتحادیه اروپا، در کنار تئوری ها و سیاست های ارتجاعی بی که تحت نام «جهانی شدن» اعمال می شود، و فشار در جهت کاهش دستمزد کارگران، باعث ثروتمندتر شدن ثروتمندان و فقر بیشتر فقرا، محکومیت میلیاردها تن از مردم جهان به فقر، جهل، بیماری، سوء تغذیه، بیکاری و کم کاری، تشدید درجه استثمار طبقه کارگر و جاد شدن بحران اکولوژیک گردیده است.

رفیق پاپاریگا، رهبر حزب کمونیست یونان، در سخنرانی خود از اینکه فن آوری (تکنولوژی) جدید در دست انحصارات، نه فقط به افزایش امکان مردم به دست یابی به دانش نیانجامیده، بلکه در جهت کنترل بیشتر و اداره کردن جهان به کار برده می شود. رفیق پاپاریگا همچنین اظهار داشت: «در این مسئله اساسی، میان ایدئولوژی لیبرال و نقطه نظرات سوسیال دمکراتیک توافق انجام شده است. این پدیده در حال حاضر در اروپای غربی آشکار است.» رفیق پاپاریگا، با اشاره به توسعه این چنین توافق هائی و کوشش سرمایه داری برای جلب نیروهایی که در چپ سوسیال دموکراسی اند، با هدف همکاری با آنان تحت ائتلاف های موسوم به متمایل به چپ - نتیجه گرفت که «جنگ بر ضد یوگسلاوی چهره واقعی نیروهای متمایل به «چپ» سوسیال دموکراسی را نشان داده است و ثابت کرد که چنین نیروهایی به حمایت از بازسازی کاپیتالیستی و دکترین تجاوزکارانه ناتو گردن نهاده اند.» رفیق پاپاریگا اشاره کرد که «بحران ۹۷-۱۹۹۸ همه ویژگی های یک بحران اضافه تولید کلاسیک را دارد. کاهش غیرمنتظره بهای موادخام، سقوط بهای ایندکس ۲۲ قلم از مهم ترین کالاها به پایین ترین سطح خود در ۲۶ سال اخیر، و ثابت ماندن بهای کالاهای صنعتی از مشخصه های چنین بحرانی اند.» سخنرانان کنفرانس همچنین به فاصله افزایش یابنده بین فرصت های ایجاد شده توسط فن آوری های جدید و شیوه بی که سرمایه داری از آنها بر ضد حقوق و دستاوردهای مردم زحمتکش، بر ضد حق اشتغال و نیازهای مردم، استفاده می کند، تاکید کردند. تعدادی از سخنرانان متذکر شدند که این تحولات وظایف جدیدی را برای احزاب کمونیست مطرح می کنند، اما همچنین طیف وسیعی از نیروهایی که مخالف سیاست های نولیبرالی و راه حل های سرمایه بین المللی اند به صحنه مبارزه کشانده شده اند. نیاز به یک اجلاس وسیع تر برای بررسی این موضوعات و کوشش های بیشتر برای عمل مشترک و هماهنگی مورد تاکید قرار گرفت، و ابتکارات جدید برای عمل مشترک احزاب کمونیست در سطوح منطقه ای و بین المللی و برای بسیج همه نیروهای چپ مترقی و ضد امپریالیست لازم دانسته شد. همچنین نیاز به توسعه همکاری گسترده و فعالیت های مشترک برای ایجاد یک عامل توازن بین المللی، مورد تأیید قرار گرفت، عامل توازن مردمی بی بر پایه نیروهای اجتماعی و سیاسی بی که با انحصارات و امپریالیسم مقابله کند. «حساسیت اوضاع، فعل و انفعالات قابل ملاحظه در طبقه کارگر که دامنه عمل خود را وسیع تر می کند، از یک سو این ضرورت را پدید می آورد که کمونیست ها به طور جمعی تجربه موجود در مورد سوسیالیسم را به دقت بررسی کنند، و از سوی دیگر نیازمند اینست که کمونیست ها ابتکارات خود را برای تبادل متقابل نظراتشان چند برابر کنند». کنفرانس نیاز به توسعه راه هایی که از طریق آن احزاب و افکار عمومی در کشورهای مختلف به طور کاملتر و سریع تر در جریان

نمایندگان احزاب کمونیست - کارگری پنجاه کشور از پنج قاره جهان، در روز های ۳۱ اردیبهشت تا ۲ خردادماه پیرامون بحران جهانی سرمایه داری، پدیده «جهانی شدن» و تدقیق مواضع جنبش کارگری در قبال آن، در آتن، پایتخت یونان، به بحث و تبادل نظر پرداختند. کنفرانس که پس از یک سال تدارک، با میزبانی حزب کمونیست یونان انجام می گرفت، کوششی موفق در جهت تبادل نظر نزدیک احزاب کمونیست کارگری در مورد جوانب گوناگون «جهانی شدن» بود. چندین حزب کمونیست از جمله حزب کمونیست هند، که در جریان اجلاس تدارکاتی احزاب کمونیست در دی ماه سال قبل آمادگی خود را برای شرکت در کنفرانس آتن کرده بودند، به دلیل شرایط ویژه کشورهای خود قادر به حضور در کنفرانس آتن نشدند. هیأت نمایندگی کمیته مرکزی حزب توده ایران در این کنفرانس حضور داشت، و در سخنرانی خود در اولین روز کنفرانس، مواضع حزب توده ایران را در رابطه با موضوع کنفرانس مطرح کرد (متن سخنرانی نماینده کمیته مرکزی در شماره بعد «نامه مردم» درج خواهد شد). نمایندگان احزاب شرکت کننده، در سخنرانی های خود، توجه دادند که بحران جهانی سال های ۹۷-۱۹۹۸ به قاطع ترین شکلی نشان می دهد که، نه فقط سیستم سرمایه داری در اینکه بحران خود را پشت سر بگذارد شکست خورده است، بلکه در شرایط تسلط سرمایه مالی و انحصارات غول پیکر، این بحران هاعمیق تر و تکرار می شوند، بر سطح زندگی مردم زحمتکش، که اکثریت عظیم جمعیت جهان را تشکیل می دهند، و اثرات مهلک تری دارند. انباشت تنگناها و تضادها در جامعه سرمایه داری، رشد عظیم قدرت اقتصادی، سیاسی و استراتژیک سرمایه بزرگ مالی و شرکت های چندملیتی، تهاجم همه جانبه به پایه ای ترین حقوق اجتماعی و دمکراتیک مردم زحمتکش، تحلیل مختصات سرمایه داری در ابتدای هزاره سوم و راه های مقابله با آن را ضروری ساخته است. رفیق مفید کوتیش - معاون صدر شورای حزب کمونیست لبنان - در سخنرانی مبسوط خود ضمن تعریف «جهانی شدن» در چهارچوب مراحل تکامل سرمایه داری مشخصه های عرصه فعلی آن را چنین بیان کرد:

- تبدیل تمامی جهان به یک منطقه صنعتی واحد بدون هیچ گونه مرزی و با آزادی حرکت کامل محصولات نیروی کار، خدمات و سرمایه؛
 - هدف اقتصاد سرمایه داری جهانی قبل از هر چیزی به دست آوردن اضافه ارزش حداکثر و انباشت سرمایه است؛
 - تغییرات قوانین سرمایه داری به منظور بازسازی کردن آنها با شرایط جدید و محروم کردن محصولات از مشخصه ملی به منظور خدمت به منافع سرمایه بین المللی. او جهانی شدن را مرحله بی در «روند تاریخی»، وریشه های آن را تحول عینی سرمایه داری، دانست. به گفته او جهانی شدن «به مثابه یک مرحله مشخص در روند تاریخی شروع آن به ابتدای دهه ۷۰ میلادی برمی گردد، که پس از سقوط اتحاد شوروی، اردوگاه سوسیالیستی در ابتدای دهه ۹۰، پرورش یافت و تقویت گردید.» رفیق کوتیش در سخنرانی خود اظهار داشت: «هر روندی نیروهای محرکه خود را دارد. نیروی محرکه جهانی شدن سه مرکز عمده سرمایه داری یعنی ایالات متحده، اروپا و ژاپن اند.»
- سخنرانان متعددی اظهار داشتند که، وجود و عملکرد سازمان هایی که قدرت

ادامه در صفحه ۶

کمک های مالی رسیده

رفیقی از ایران
به یاد افسران شهید کبیری و عطاریان
کیومرث.م. از سوئد
۸۵ مارک
۲۰۰ مارک
۱۶۰۰۰ کرون

آدرس ها:

لطفاً در مکاتبات خود با آدرس های زیر، از ذکر هرگونه نام اضافی خودداری کنید.
1-Postfach 100644, 10566 Berlin, Germany
2- B.M. Box 1686, London WC1N 3XX, UK
NAMEH MARDOM-NO:559
Central Organ of the Tudeh Party of Iran
<http://www.demon.co.uk/mardom/tudeh.htm>

8 June 1999

شماره فاکس و

تلفن پیام گیر ما

۳۲۴۱۶۲۷ - ۳۰ - ۴۹ -

حساب بانکی ما:

نام
شماره حساب
کد بانک
بانک
IRAN e. V.
790020580
10050000
Berliner Sparkasse

آیت الله منتظری: نظارت استصوابی خلاف قانون اساسی

به نوشته هفته نامه «آبان»، آیت الله منتظری، در پاسخ به نامه ۱۷ خرداد ماه عده ای از طلاب حوزه علمیه قم شورای نگهبان را متهم کرده است که به بهانه حفاظت از اسلام، فراتر از حدود اختیارات خود عمل می کند و بطور مستقیم در حقوق دموکراتیک مردم ایران دخالت می کند. بر اساس همین گزارش آقای منتظری برگزاری انتخابات را وظیفه وزارت کشور دانسته و معتقد است که نظارت قانونی شورای نگهبان صرفاً وقتی است که انتخابات برگزار می شود و در صورتی که اعمال سلیقه ای در روند انتخابات مشاهده کند، مداخله می کند.

هر مداخله ای غیر از این یعنی ضایع کردن حقوق مردم. پاسخ تند آیت الله منتظری در واقع پاسخی است به ترهات «ولی فقیه» و انصارش که مدعی اند نظارت استصوابی از روز اول بوده است. منتظری در این نامه ضمن اشاره به روند تدوین قانون اساسی، به عنوان یکی از تنظیم کنندگان این قانون اشاره می کند که هیچگاه چنین وظایفی برای شورای نگهبان در قانون اساسی پیش بینی نشده است.

اعتدال، اصل گزینش

فائزه هاشمی در نشست پرسش و پاسخ دانشجویان در شیراز گفت: همه گروهها واحزاب باید در اداره کشور نقش داشته باشند. وی بایستگان این که تمایلات جناحی نباید بر روند کارمندان تاثیر بگذارد گفت: اعتقاد داریم افراد معتدل در هر جناحی، خوب و قابل همکاری هستند و مهم ترین اصل برای گزینش افراد در نظر حزب کارگزاران سازندگی، اعتدال است و این سیاست ماست. وی با اظهار این که در انتخابات مجلس خبرگان حتی یک دقیقه هم با جناح راست مذاکره نداشته ایم خاطرنشان کرد: هیچ توافقی بین جناح راست و کارگزاران بر سر مسائل سیاسی روز صورت نگرفته است. وی افزود: کسانی که با طرح اصلاح قانون انتخابات مخالفند کوچکی خود را پشت بزرگی ولایت مخفی کرده اند و عملکرد این گروه موجب جناحی شدن و انحصاری شدن ولایت می شود. ولایت مال همه است و به گروه خاصی تعلق ندارد. فائزه هاشمی گفت: اگر قرار است کسانید اهدا در صلاحیت شوند، باید مستند باشد و نباید به افراد انگ زد. وی گفت: کسی نظارت را رد نمی کند، اگر نظارت نباشد، انقلاب منحرف می شود. سخنان فائزه هاشمی که در ضمن منعکس کننده نقطه نظرات کارگزاران می باشد در حمایت از اصل ولایت فقیه و نظارت در حالی بیان می شود که

گزیده ها

«جبهه واحد ضد دیکتاتوری، برای پایان دادن به استبداد و استقرار آزادی، استقلال و عدالت اجتماعی در ایران مبارزه می کند؛ خواهان جدایی کامل دین از حکومت است و تحقق برنامه های زیر را ضرور می داند:

ا: پایان دادن به رژیم «ولایت فقیه»، به مثابه اعمال اراده یک فرد بر جامعه که تبلور آشکار و صریح دیکتاتوری فردی است. و استقرار دموکراسی؛ ب: استقرار یک حکومت ائتلاف ملی با هدف رفع محرومیت شدید در جامعه و تدوین برنامه های اقتصادی برای تحقق عدالت اجتماعی، و تأمین استقلال و حاکمیت ملی؛ ج: به رسمیت شناخته شدن حقوق کلیه احزاب، سازمان ها، و گروه های سیاسی برای فعالیت آزادانه؛ د: به رسمیت شناخته شدن حقوق کلیه اتحادیه ها، سندیکاها و تشکل های کارگری و زحمتکشان؛ ه: آزادی فوری و بدون قید و شرط کلیه زندانیان سیاسی و پایان دادن به شکنجه و پیگرد دگراندیشان؛ و: لغو سانسور و محدودیت از کلیه روزنامه ها، مجلات و نشریات ...»

از برنامه جبهه واحد ضد دیکتاتوری حزب توده ایران

نامه مردم

ضمیمه

اردکان مرکزی حزب توده ایران

ضمیمه ۵۵۹، دوره نهم
سال پانزدهم، ۲۵ خرداد ۱۳۷۸

هدف یورش ارتجاع به مطبوعات برداشتن خاگریز اول برای پیروزی در انتخابات و حاکم کردن سکوت قبرستان بر جامعه است

سیاسی و متخصصان جنگ روانی در آس برخی روزنامه ها، جولان گروهها و احزاب غیرقانونی در مطبوعات و میدان یافتن نویسنده گانی که در مقاطع حساس به این ملت پشت کردند و در جهت مطامع بیگانگان و علیه ملت مسلمان ایران قلم زدند، حدیث غمباری است که فضای آزاد مطبوعات کشور را تهدید می کند و زمینه های استفاده ابزاری از آزادی برای لطمه زدن به انقلاب اسلامی را فراهم می آورد. ارائه طرح تحدید بازهم بیشتر مطبوعات از طرف جناح واپس گرا هر چند از نظر محتوا، همان اقدامات سرکوبگرانه قبلی را تداعی می کند اما از نظر شکل تفاوت هایی را به همراه دارد. واقعیت آن است که جنایتکاران حاکم دیگر نمی توانند صرفاً با توسل به احکام شرعی و فرمان الهی و به طور آشکار به توجیه اعمال سرکوبگرانه خود بپردازند و از این زور ضروری می بینند تا با استفاده از محمل های «قانونی» فضای نسبتاً باز شده سیاسی کشور را هرچه بیشتر محدود کنند. حضور گسترده مردم در سنگرهای مبارزه، در دو سال گذشته، از جمله تحریم انتخابات مجلس خبرگان، شرکت گسترده در انتخابات شوراهای شهر و روستا، طرد نمایندگان طرفدار «ذوب در ولایت»، تظاهرات مستمر دانشجویان در دانشگاه های کشور، اعتصاب و تظاهرات کارگران، و عقب نشینی رژیم در مقابل آنها، و تشدید درگیری های جناحی آنچنان عرصه را بر مدافعان استبداد «مطلقه فقیه» تنگ کرده که اقدامات خشونت بار گذشته به آن نحو آشکار را در مقطع کنونی با مشکل مواجه ساخته است. از این رو نیروهای ارتجاعی می کوشند با تصویب لوائح جدید به اقدامات سرکوبگرانه خود جنبه «قانونی» داده و باتوسل به قوانین جدید جلو رشد جنبش مردمی را سد کنند.

جناح مسلط حاکم به خوبی دریافته است که گسترش فضای باز مطبوعاتی در کشور و اجازه بروز نظرات مخالف با عقاید قرون وسطایی و عمیقاً ضد مردمی آنان پایه های لرزان رژیم را بیش از پیش سست کرده و ادامه حیات آن را با خطرات جدی روبه رو خواهد کرد. در اعتراف به همین وحشت عمیق است که دری نجف آبادی، وزیر پیشین اطلاعات و از متهمان درجه اول جناح سلطه حاکم به خوبی دریافته است که گسترش فضای باز مطبوعاتی در کشور و اجازه بروز نظرات مخالف با عقاید قرون وسطایی و عمیقاً ضد مردمی آنان پایه های لرزان رژیم را بیش از پیش سست کرده و ادامه حیات آن را با خطرات جدی روبه رو خواهد کرد. در اعتراف به همین وحشت عمیق است که دری نجف آبادی، وزیر پیشین اطلاعات و از متهمان درجه اول

هفته گذشته طرح جدید قانون مطبوعات، که از سوی نیروهای واپس گرا و سرکوبگر تنظیم شده، موضوع روز مطبوعات ایران، محافل و جناح های سیاسی بود و به همین دلیل مخالفت ها و اعتراض های بسیاری را در پی داشت. فصال شدن دادگاه ویژه روحانیت در بخش مطبوعات، تغییر ترکیب پنج نفره هیات نظارت بر مطبوعات و هیات سه نفره انتخاب کننده هیات منصفه مطبوعات و همچنین افزودن نماینده ای از حوزه علمیه، سازمان تبلیغات اسلامی و انجمن جمع به این ترکیب، صالح قراردادن دادگاه مطبوعات و دادگاه ویژه روحانیت برای رسیدگی به جرایم مطبوعاتی، مسئول شناختن نویسنده، طرح کاریکاتور، و دیگر افراد دخیل در مطبوعات، محدود کردن شرایط متقاضی نشریه و غیره از مواردی است که در طرح محدود کردن مطبوعات گنجانیده شده است.

روزنامه نشاط با عنوان «طرح محافظه کاران برای حذف مطبوعات مستقل» نوشت: «محافظه کاران برای محاصره و تمطیل مطبوعات برنامه گسترده ای تنظیم کرده اند. جلب مدیران مسئول مطبوعات مستقل به دادگاه و اخذ وثیقه های سنگین مالی و ملکی از یکایک آنها که عنوان اول تحولات اجتماعی هفته قبل را به خود اختصاص داد، و نیز ارائه طرح پیش نویس اصلاح قانون مطبوعات از سوی لایه تندرو محافظه کاران به مجلس و فمال شدن دادگاه ویژه روحانیت در بخش مطبوعات (احضار عبدالله نوری مدیر مسئول روزنامه خرداد) و دادگاه انقلاب (احضار مدیر مسئول روزنامه مناطق آزاد و سردبیر سابق آن و نیز احضار مدیر مسئول آریا) حلقه هایی است که زنجیر فشار تازه بر مطبوعات مستقل را تشکیل می دهد.»

روزنامه قدس منعکس کننده نظرات طرفداران «ذوب در ولایت» در موافقت با این طرح نوشت: «دین ستیزی، تهاجم علیه مبانی اعتقادی مردم و ارکان نظام اسلامی، قانون ستیزی و تهاجم سازمان یافته علیه نهادهای قانونی و تبدیل مطبوعات به اهرم های فشار و حضور عناصر خاص

با هم به سوی تشکیل جبهه واحد ضد دیکتاتوری

برای آزادی، صلح، استقلال، عدالت اجتماعی، و طرد رژیم «ولایت فقیه»!

ادامه در صفحه بعد

ادامه در صفحه ۲

ادامه رویدادهای ایران

دانشجویان درگردهمایی های اعتراضی خود را با این دواصل ارتجاعی به نوبار زوروشنی اعلام کرده اند.

دستگیری هموطنان کلیبی به اتهام جاسوسی

مدیرکل اطلاعات استان فارس اعلام کرد: «باهمکاری «مردم شریف» و «سربازان گمنام امام زمان» در اداره کل اطلاعات این استان، تعدادی از افراد مؤثر در یک شبکه جاسوسی شناسایی و با حکم مراجع قضایی بازداشت شدند.» بنا بر گزارش ها افراد دستگیر شده که ۱۳ نفر می باشند و از هموطنان یهودی کشورمان می باشند به اتهام جاسوسی برای اسرائیل محاکمه خواهند گردید. از بدو تأسیس جمهوری اسلامی تاکنون فشار، اذیت و سرکوب اقلیت های مذهبی میهن مان به طور مستحرامانه داشته که در موارد زیادی منجر به زندان، سربه نیست کردن، اعدام و قتل های فجیع گردیده است. اتهام های این چنینی درجالی بیان می شود که بر اساس تجربه های گذشته، رژیم اسلامی ایران تاکنون از ارائه مدارک مستند که نشان دهنده دستی این ادعاها باشد خودداری کرده است. یزدی طی سخنانی در نماز جمعه تهران اعلام نمود که در صورت محکومیت آنها در دادگاه هر مجازاتی را که قانون تعیین کرده در مورد آنها به اجرا در خواهد آمد. بر اساس قوانین جمهوری اسلامی ایران برای موارد جاسوسی حکم اعدام هم در نظر گرفته شده است.

دیدگاههای جناح هادرمورد طرح جدید قانون مطبوعات

روزنامه رسالت طی سرمقاله ای می نویسد: «یک منطق در بین خودپیدا در مورد تصامح در برابر روزنامه های بی بند و بار و غوغا ساز است. که گاهی در برخی محافل گفته می شود و اخیراً هم مکتوب شده است و آن اینکه: دولت باید از مطبوعات حمایت کند چرا که با مرگ هر روزنامه، زمینه انتشار شب نامه ای فراهم می شود. این اقدام دولت باعث می شود تا مجبور نگردیم با هزینه های گزاف مادی و معنوی به جنگ شب نامه هابرویم.» متأسفانه برخی امروز گرفتار چنین منطق سخیفی هستند. اینها همان کسانی هستند که قرار بوده با استراتژی پیچیده ای ضد انقلاب را به مخالفان قانونی و مخالفان قانونی «نظام» را به موافقان «نظام» تبدیل کنند. اما محصول کارشان این بوده، در دام حریف افتاده اند و دارند برای انتشار شب نامه های آنها به راحتی سروسن دولتی هم می دهند. طرحی که در مجلس قرار است در مورد اصلاح قانون مطبوعات عنوان شود یکی از وظایف در حقیقت راهی برای جلوگیری قانونی از انتشار شب نامه های ضد انقلاب در پوشش روزنامه هاست. چرا باید به برخی از قلمهای موسمی که امام، «نظام» و انقلاب زانسانه گرفته اند مدال استقلال بدهید؟ چرا باید قلمهای وابسته به بیگانگان را که جز جنجال آفرینی بحران افزایشی و اهانت به مقدسات ندارند مستقل بنامید؟ آیا چنین پدیده ای را نباید هنر ضد انقلاب و مخالفان «نظام» دانست که توفیق یافته اند بزخی موافقان «نظام» را مخالف قانونی و مخالف غیر قانونی و برخی از همین هارامثل خودشان کنند. آیا نباید مرزی بین روزنامه و شب نامه کشیده شود تا هم ناشرینشان مشخص شوند و هم تکلیف قانون در برخورد با آنان مشخص شود. و روزنامه سلام در همین مورد می نویسد: «این واقعیت سالهاست که در کشور رخ نمایی کرده و مراجعه به تاریخ آهان خفتگان را روشن می کند و آن این است که با تحدید و حصر نمی توان اندیشه را به بند گرفت و اگر چه در کوتاه مدت اینگونه روشها تا حدودی می تواند به حفظ برخی عناصر سیاسی و ایجاد تعادل آنها کمک کند اما دراز مدت ایجاد محدودیت ها خصوصاً در عرصه اندیشه و قلم دامن مصوبان چنین طرحهایی را می گیرد و بازم این جریان سیال اندیشه و فکر است که حضور خود را خواهد داد. بنا بر این تأدیر نشده بد نیست در این نوع رفتار باز اندیشی شود و باحریه قانون علیه قانون سمدت و آینده کشور فدای منافع جناح خاص نشود و کسی تدبیر صحت ادعای فوق را ثابت می کند.»

دعقب نشینی رژیم در مقابل کارگران

مجلس رژیم اسلامی در جلسه علنی روز چهارشنبه ۱۸ خرداد خود در یک عقب نشینی آشکار طرح فوریتی «معافیت کارگاهها و مشاغل دارای سه نفر و کمتر از شمول قانون کار تا مدت شش سال» که در جلسه روز قبل به تصویب نمایندگان رسیده بود را با تصویب پیشنهادی دیگری به مدت شش ماه مسکوت گذاشت. طرح مذکور که در صورت تصویب باعث مشکلات بیشمار زیادی برای بیش از دو میلیون نفر از زحمتکشان میهن مان و خانواده هایشان می گردد، با مخالفت و اعتراضات گسترده کارگران و زحمتکشان کشور مواجه گردید و به همین دلیل «رژیم ولایت فقیه» را مجبور به یک عقب نشینی دیگر ساخت. بنا بر اعتراف حسین کمالی وزیر کار تصویب چنین طرحی فقط آرامش موقت می دهد. تصویب این طرح در دراز مدت صنعت و اقتصاد کشور را پس می برد و باعث کاهش اشتغال و افزایش بیکاری می شود. کمالی تصویب چنین طرحی را «بازگشت به دوران گاوآهن» خواند و اضافه کرد: کار فرماها به سمت استخدام کارگران خارجی و کودکان می روند و می توانند حرفشاری را بر آنها تحمیل کنند. تصویب کلیات این طرح ضد کارگری آنچنان کارگران را به خشم آورد که مجلس رژیم اسلامی مجبور گردید ۲۴ ساعت بعد طرح مذکور را مسکوت بگذارد.

ادامه یورش به مطبوعات ...

تطور پروانه و داریوش فروهر، مختاری، پوینده و شریف، در این باره می گوید: «از کسانی که زبان تیز و قلم برایی دارند اما در باطن تیشه به ریشه اسلام می زنند باید ترسید... دشمنان حرمت مقدسات شما را می شکنند، شخصیت شما را از بین می برند، اعتقادات شما را به سخره می گیرند و دوست دارند شما کافر شوید و به رنگ خودشان درآیند.» به گفته نجف آبادی خطرات جدی «ولایت» را تهدید می کند و «مسلمانان» باید مواظب باشند زیرا «جامعه اسلامی که پیغمبر اولای مومنین است و حتی بر جان مومنین نیز اولی است، محورش ولایت است.» (روزنامه نشاط، سه شنبه ۲۵ خرداد).

دفاع از آزادی مطبوعات، یعنی دفاع از آزادی اندیشه و بیان. حدود و ثغور آزادی مطبوعات در کشورهای مختلف بازتاب روشنی از استقرار و نهادینه شدن حقوق و آزادی های فردی و اجتماعی در آن جامعه است و آزادی مطبوعات از نخستین خاکریزهایی است که نیروهای مدافع ارتجاع و واپس گرایی برای استقرار استبداد مطلقه به آن یورش می برند. در بیست سال پس از پیروزی انقلاب، تنها در سال های نخست انقلاب بود که مطبوعات توانستند از آزادی نسبی برخوردار باشند و پس از آن چماق سرکوب بر سر آنان بلند بوده است. امروز نیز هدف ارتجاع بستن روزنه هایی است که در پی جنبش دوم خرداد و حرکت مردمی گشوده شده است. یورش به آزادی اندیشه و بیان، از سوی رهبری رژیم «ولایت فقیه» در عین حال نشانگر زبونی منطق کسانی است که مدعی نمایندگی «خدا» بر روی زمین هستند. کسانی که با وجود همه ادعاهای دروغ و مسخره «نظام نمونه جهان» خطر جدی در مقابل خود را اندیشه مخالف می دانند و تنها چاره را نابودی دگراندیشان می بینند. رژیم «ولایت فقیه» در طول حیاتش همواره صاحبان اندیشه را در شکنجه گاه های قرون وسطایی «تعمیر» کرده است که تا گالیله وار بگویند «زمین مسطح» است. هزاران انسان آزادی خواه، روزنامه نگاران برجسته، نویسندگان صاحب نام و قهرمانان جنبش ضد استبدادی میهن ما در شکنجه گاه های رژیم و در میادین اعدام به قتل رسیده اند تا رژیم «ولایت فقیه» بتواند به حیات خود ادامه دهد.

حزب توده ایران مدافع سرسخت آزادی کامل و بی قید و شرط قلم، اندیشه و بیان است و دفاع از آزادی محدود مطبوعات در اوضاع کنونی را بخش مهمی از مبارزه جنبش بر ضد استبداد حاکم ارزیابی می کند. نباید اجازه داد ارتجاع با استفاده از اهرم های «قانونی» و مجلس ضد مردمی سکوت قبرستانی را بر فضای مطبوعاتی کشور حاکم کند. یورش ارتجاع به مطبوعات به قصد برداشتن خاکریز نخست در مبارزه انتخاباتی است در روزهای اخیر بحث نظارت استصوابی (با وجود دخالت مستقیم خامنه ای به عنوان ولی فقیه رژیم در جهت حمایت از آن)، اهمیت ویژه ای یافته است و مردم آن را با حساسیت دنبال می کنند. با وجود پافشاری «ولی فقیه» و انصارش که عاصداً بحث اولویت توسعه اقتصادی را مطرح ساخته اند، مردم به درستی ضرورت توجه به توسعه سیاسی و حمایت از مطبوعات مستقل و آزاد را بیش از پیش برجسته کرده اند و بر آن انگشت گذاشته اند. مردم دلیر ایران تاکنون با هوشیاری قابل تحسین مانع تحقق بسیاری از برنامه های سرکوبگرانه رژیم «ولایت فقیه» شده اند، اما این نکته باید مورد توجه قرار گیرد که تداوم این حرکت، فقط با تکیه به هوشیاری و انسجام صفوف جنبش میسر است.

آدرس ها: لطفاً در مکاتبات خود با آدرس های زیر، از ذکر هرگونه نام اضافی خودداری کنید.

1-Postfach 100644, 10566 Berlin, Germany
2-B.M. Box 1686, London WC1N 3XX, UK

Supplement to Nameh Mardom-NO:556
Central Organ of the Tudeh Party of Iran

15 June 1999

شماره فاکس و

تلفن پیام گیر ما

۰۰ - ۴۹ - ۳۰ - ۳۲۴۱۶۴۲۷

حساب بانکی ما:

IRAN e. V. نام
790020580 شماره حساب
10050000 کد بانک
Berliner Sparkasse بانک